

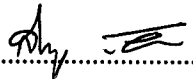
ความสนใจทางการเมืองของนักเรียนทหารในกองทัพเรือ
กรณีศึกษาโรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ. สัตหีบ จ. ชลบุรี

ร.อ. ศุภณัฐ ใจขำ

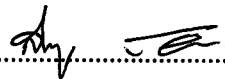
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ธันวาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

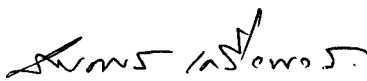
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ศุภณัฐ ใจจำ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

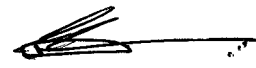
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.สกฤติ อีสริยานนท์)

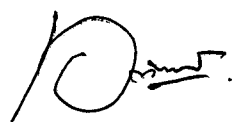
คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ดร.สกฤติ อีสริยานนท์)

..... กรรมการ
(ดร.ชัยณรงค์ เครือนวน)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด หนูอิม)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)
วันที่ 19 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร. สกฤติ อิศรียานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาเป็นอย่างมากในการให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ตั้งแต่เริ่มดำเนินการวิจัยจนมีความสมบูรณ์เรียบร้อย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ คณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่านที่ให้ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่าแก่ผู้จัดทำวิจัยเล่มนี้

ขอบคุณ น.ท. เอกราช เคลือชะเอม นายทหารกำลังพล โรงเรียนชุมพลทหารเรือ ที่ให้ข้อมูลด้านกำลังพล และการช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอบคุณ นรจ. ปรัชญา แสงแก้ว และ นรจ. อาทิตย์ พรหมด้วง ที่ช่วยดำเนินการแจกและรวบรวมแบบสอบถาม และ นรจ.กลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาเศรษฐศาสตร์การเมืองรุ่นที่ 10 ทุกท่านที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดมา สำคัญที่สุด ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ตลอดจนบุคคลในครอบครัวที่คอยส่งเสริมและให้กำลังใจตลอดการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ศุภณัฐ ใจขำ

55920942: สาขาวิชา: เศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ; ร.ม. (เศรษฐศาสตร์การเมือง
และการบริหารจัดการ)

คำสำคัญ: ความสนใจทางการเมือง/ นักเรียนทหาร/ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ/ กองทัพเรือ/ ชลบุรี
ศุภณัฐ ใจข้า: ความสนใจทางการเมืองของนักเรียนทหารในกองทัพเรือ กรณีศึกษา
โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ. สัตหีบ จ. ชลบุรี (POLITICAL INTEREST OF THAI NAVAL
STUDENT: A CASE STUDY OF NAVAL RATING SCHOOL, SATTAHIP DISTRICT,
CHONBURI PROVINCE) คณะกรรมการการควบคุมงานนิพนธ์: สกฤติ อิศริยานนท์, ร.ด., 67
หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

งานนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสนใจทางการเมืองของนักเรียนทหารใน
กองทัพเรือ: กรณีศึกษาโรงเรียนชุมพลทหารเรือ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี การศึกษาจะใช้การ
วิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียนจ่าทหารเรือชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ทั้งหมด 1,192 ราย ใช้
จำนวน 300 ราย โดยวิธีการกำหนดตัวอย่างแบบวิธีคำนวณของยามานะ โดยใช้แบบสอบถามในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t-Test และ F-test

ผลจากการศึกษา พบว่า นักเรียนจ่าทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ
จ.ชลบุรี ส่วนใหญ่มีความสนใจระดับปานกลาง แต่ก็พอจะทราบเรื่อง เกี่ยวกับการติดตามข่าวการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ผ่าน ๆ มา ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจด้านการเมืองได้แก่
ชั้นปี อาชีพบิดา อาชีพมารดา นั้นมีผลต่อความสนใจของนักเรียนจ่า ส่วนพฤติกรรมที่ส่งผลต่อระดับ
ความสนใจได้แก่ การดูข่าวการเมืองร่วมกับผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ถ้ามีสิทธิ์เลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนักเรียนจะไปใช้สิทธิ์จะไปใช้สิทธิ์ สาเหตุของการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ ๆ ผ่านมา คือ อยากเลือกคนดีไปทำหน้าที่แทนตนเอง คุณสมบัติ
ของนักรบเมืองที่นักเรียนจ่าทหารเรือ ชอบมากที่สุด คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม มีความ
รับผิดชอบต่อสังคม ปัญหาที่นักเรียนจ่าทหารเรือ ต้องการให้มีการแก้ไขมากที่สุด คือ ยาเสพติด
เศรษฐกิจ และการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการศึกษา.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎี.....	9
เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	26
สมมุติฐานการวิจัย.....	26
นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ.....	27
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4 ผลการวิจัย.....	31
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	31
ข้อมูลด้านระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง.....	33
ทดสอบสมมุติฐาน.....	36
ข้อมูลด้านพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครอง.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
สรุปผลการวิจัย	45
การอภิปรายผลการวิจัย	47
ข้อเสนอแนะการวิจัย	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	52
ประวัติย่อของผู้วิจัย	67

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนและร้อยละของของนักเรียนจำทหารเรือ ปีการศึกษา 2555 โรงเรียน โรงเรียน ชุมพลทหารเรือ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 31
2	จำนวนและระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองจากการเรียนภายใน โรงเรียน ของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี..... 34
3	จำนวนและระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองภายในครอบครัวของนักเรียน จำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี..... 35
4	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียน จำทหารเรือโรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามชั้นปีการศึกษา 36
5	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียนจำ ทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามที่มีพรรคเหล่า ที่ต่างกัน 37
6	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียน จำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามที่มีอาชีพ ของบิดาต่างกัน 38
7	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียน จำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามที่มีอาชีพ ของมารดาต่างกัน..... 39
8	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียน จำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามภูมิลำเนา 39
9	จำนวนและร้อยละนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ในการติดตามข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งที่ผ่าน ๆ มา..... 40
10	จำนวนและร้อยละนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ในการไป/ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 41
11	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี แหล่งที่มาของการทราบข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ ผ่าน ๆ มา..... 41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี สาเหตุของการ ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ผ่าน ๆ มา	42
13	จำนวนและร้อยละของทัศนคติของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เกี่ยวกับคุณสมบัติของนักการเมืองที่ชื่นชอบมากที่สุด.....	42
14	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เกี่ยวกับปัญหาที่ต้องการให้แก้ไขมากที่สุด.....	43
15	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่สนใจเข้าไปมีบทบาททางการเมืองในอนาคต.....	44

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาวิจัย

จากเหตุการณ์ปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบประชาธิปไตย ในวันที่ 24 มิถุนายน 2475 ซึ่งในครั้งนั้นทหารเรือได้ทำการร่วมมือกับทหารบกและพลเรือนบางกลุ่ม ภายใต้การนำของพันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา พันตรีหลวงพิบูลสงคราม และหลวงประดิษฐมนูธรรม และได้เรียกตัวเองว่า “คณะราษฎร” ได้ทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศ จาก พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 และได้แถลงว่าต้องการเปลี่ยนแปลงระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบบรัฐธรรมนูญ โดยเน้นเสรีภาพและความเท่าเทียมกันของประชาชน โดยแต่งตั้งพระยามโนปกรณนิติธาดาเป็นนายกรัฐมนตรี และเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศไทย การยึดอำนาจในครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการเข้ามามีบทบาททางการเมืองของทหารเรือ (ลิขิต ชีรวะกิน, 2543, หน้า 482)

หลังจากนั้นการรัฐประหารครั้งแรก วันที่ 21 มิถุนายน 2476 ทหารเรือก็เข้ามามีบทบาทในการทำรัฐหารร่วมกับทหารบกอีกครั้ง ภายใต้การนำของพันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา ได้ทำการยึดอำนาจจากรัฐบาลของพระยามโนปกรณนิติธาดา สาเหตุที่สำคัญได้แก่ ประเด็นความขัดแย้งในการพิจารณาเค้าโครงการเศรษฐกิจ “สมุดปกเหลือง” ที่นายปรีดี พนมยงค์ เสนอต่อรัฐบาล พระยามโนปกรณนิติธาดาและบุคคลสำคัญในคณะราษฎร เช่น พันเอกพระยาทรงสุรเดช ได้คัดค้านไม่เห็นด้วยเพราะ “นโยบายเช่นนั้นเป็นการตรงกันข้ามกับขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวสยาม และเป็นที่เห็นได้โดยแน่นอนทีเดียวว่านโยบายเช่นนั้นจะนำมาซึ่งความหายนะแก่พระราชราษฎร และเป็นอันตรายแก่ความมั่นคงของประเทศ” ความขัดแย้งได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นจนกระทั่งรัฐบาลพระยามโนฯ เห็นว่า “ความแตกต่างในสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติกับคณะรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่ในทางบริหารดังนี้ เป็นที่น่าอันตรายอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของประเทศ โดยกระทำให้ราชการชักช้า เกิดความแตกแยกกันในรัฐบาล ก่อให้เกิดความหวาดเสียวและความไม่แน่นอนแก่ใจประชาชนทั่วไป” จึงได้ออกพระราชกฤษฎีกาปิดสภาผู้แทนราษฎรและงดใช้รัฐธรรมนูญบางมาตรา (ซึ่งเท่ากับตั้งฉาบเพราะไม่ได้ระบุว่ามาตราใดบ้าง) เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2476 หลังจากนั้นรัฐบาลชุดใหม่ของพระยามโนฯ ได้ออกพระราชบัญญัติว่าด้วยคอมมิวนิสต์ พุทธศักราช 2476 และได้บีบบังคับให้นายปรีดี พนมยงค์ เดินทางไปอยู่ต่างประเทศ พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนาจึงได้นำ

ทหารบก ทหารเรือ ยึดอำนาจจากรัฐบาลของพระยามโนปกรณนิติธาดา และได้เข้าดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีเสียเอง (สุขุม นวลสกุล, วิทยา นภาศิริกุลกิจ และวิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ์, 2535)

หลังจากการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 ก็มีทหารเรือได้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญมาโดยตลอด จนในวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2489 บุคคลสำคัญในกองทัพเรือไทยก็ได้ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นคนที่ 8 และเป็นทหารเรือคนแรกคือ พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ จากการที่นายปรีดี พนมยงค์ ลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2489 พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในขณะนั้นก็ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ก่อนที่ท่านจะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภท 2 หรือเทียบเท่าสมาชิกวุฒิสภาในปัจจุบัน และได้เข้าร่วมในคณะรัฐมนตรีครั้งแรกในสมัยรัฐบาลของพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา โดยหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2476 และดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด้วย จากนั้นได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2478 ต่อมาเมื่อพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนาอำลาจากตำแหน่ง หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ซึ่งขณะนั้นครองยศนาวาเอก ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2481 และยังร่วมรัฐบาล จอมพล ป. พิบูลสงคราม ไปจนถึงปี 2487 และหลังจาก จอมพล ป. พิบูลสงคราม ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ท่านก็ต้องพ้นจากการเป็นรัฐมนตรีเช่นกัน ต่อจากนั้น พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ก็มาจัดตั้งพรรคแนวร่วมรัฐธรรมนูญ โดยท่านดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าพรรค และในปี 2489 ท่านก็ได้กลับมาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมอีกครั้งหนึ่งในรัฐบาลของนายปรีดี พนมยงค์ ก่อนที่จะก้าวขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (วีระชาติ ชุ่มสนิท, 2549, หน้า 68)

การดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของท่าน นั้นเป็นช่วงเวลาที่ยุติธรรมโลกครั้งที่สองเพิ่งยุติลง ประเทศไทยเผชิญกับวิกฤติการณ์อย่างหนัก ทั้งด้านการเมืองระหว่างประเทศที่ไทยเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับญี่ปุ่น ซึ่งทำให้ตกอยู่ในฐานะของประเทศผู้แพ้สงครามโดยปริยาย จึงต้องมีการเจรจากับสัมพันธมิตรเพื่อหาทางให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากภาวะดังกล่าว นอกจากนี้ภายในประเทศเองก็ประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรุนแรง ทั้งการว่างงาน ค่าครองชีพสูง เงินเฟ้ออย่างหนัก และขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภค แม้กระทั่งข้าวสาร รัฐบาลของ พล.ร.ต.ถวัลย์ได้ดำเนินการให้ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ และเจรจาดำเนินการกับฝรั่งเศสและอังกฤษเพื่อผ่อนปรนข้อเรียกร้องต่างๆ รวมทั้งการแก้ปัญหาเรื่องการส่งข้าวแก่สหประชาชาติ อังกฤษ และสหรัฐตามความตกลงที่มีอยู่ โดยรัฐบาลได้ออก พ.ร.บ.ห้ามกักกันข้าว

และหาทางจูงใจให้พ่อค้าขายข้าวแก่รัฐบาล ในส่วนของปัญหาเศรษฐกิจภายในประเทศ พ.ร.ต. กล้วย ได้ตั้งองค์การสรรพอาหาร เพื่อซื้อสินค้าซึ่งในเวลานั้นมีราคาแพง มาจำหน่ายแก่ประชาชนในราคาถูก เพื่อตรึงราคาสินค้า และเรียกเก็บธนบัตรซึ่งสัมพันธ์มิตรนำมาใช้ในประเทศไทย โดยให้ประชาชนนำมาแลกกับธนบัตรที่รัฐบาลจัดพิมพ์ขึ้นใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อ รวมทั้งการนำทองคำสำรองของประเทศออกมาจำหน่าย ทำให้ปัญหาต่างๆ บรรเทาเบาบางลง (วีระชาติ ชุ่มสนิท, 2549, หน้า 69-70)

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงลงได้ในทันทีทันใด พร้อมกันนั้นก็มิเคยกล่าวหาว่านายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี รู้เห็นเป็นใจในการส่งข้าวชนิดดีไปต่างประเทศ และให้คนไทยกินข้าวหักๆ ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ยังมีเรื่องการส่งรถยนต์บูติก ประจำตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเข้ามาใช้ ในเวลาที่ประเทศกำลังอดอยากขาดแคลน รวมทั้งกรณีการสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ที่รัฐบาลยังไม่สามารถชี้แจงให้เกิดความกระจ่างได้ ทำให้ฝ่ายค้านซึ่งมีพรรคประชาธิปัตย์ โดย นายควง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรค เป็นแกนนำ ได้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ติดต่อกันเป็นเวลา 8 วัน 8 คืน ตั้งแต่วันที่ 19-27 พฤษภาคม 2490 และมีการถ่ายทอดการอภิปรายออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียง ให้ประชาชนรับฟังเป็นครั้งแรกของประเทศไทย (หนังสือพิมพ์ผู้แทน, 2530, หน้า 67)

แม้ว่ารัฐบาลซึ่งประกอบด้วย พรรคแนวรัฐธรรมนูญ ของ พ.ร.ต. กล้วย ชำรงนาวาสวัสดิ์ กับ พรรคสหชีพ ซึ่งมี นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ เป็นหัวหน้าพรรค จะมีชัยในการอภิปราย แต่ประชาชนที่ได้รับฟังการอภิปรายซึ่งถ่ายทอดออกอากาศตลอด 8 วัน 8 คืน ก็ค่อนข้างคล้อยตามคำพูดของฝ่ายค้าน ทำให้เกิดกระแสกดดันทางการเมืองอย่างรุนแรง พ.ร.ต. กล้วย จึงแสดงมารยาททางการเมืองด้วยการตัดสินใจลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2490 แต่สภาผู้แทนก็มีมติให้กลับมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง ในวันที่ 30 พฤษภาคม 2490 แต่ครั้งนี้ สถานการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจรวมทั้งพฤติกรรมที่ไม่ชอบมาพากลของนักการเมืองหนักหนายิ่งขึ้นคืนวันที่ 8 พฤศจิกายน 2490 ขณะที่ พ.ร.ต. กล้วย ไปร่วมงานลีลาศที่เวทีลีลาศสวนอัมพร กลุ่มนายทหาร ที่นำโดยนายทหารนอกราชการ คือ จอมพลผิน ชุณหะวัณ ร่วมด้วย พ.อ. กาจสงคราม พ.อ. สฤษดิ์ ธนะรัชต์ พ.อ. เผ่า ศรียานนท์ พ.ท. ถนอม กิตติขจร พ.ท. ประภาส จารุเสถียร และ ร.อ. ชาติชาย ชุณหะวัณ ได้นำกำลังทหารก่อการรัฐประหารยึดอำนาจจาก พ.ร.ต. กล้วย และเชิญนายควง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เป็นนายกรัฐมนตรี (บุญทริกา บุรณะบุตร, 2534, หน้า 5)

หลังจากนั้นทหารเรือก็ยังมิพบทางทางการเมืองอยู่ จนในวันที่ 26 มิถุนายน 2492 นายปรีดี พนมยงค์ร่วมกับคณะนายทหารเรือ และอดีตเสรีไทยกลุ่มหนึ่ง เรียกตัวเองว่า “ขบวนการ

ประชาธิปไตย 26 กุมภาพันธ์” นำกำลังยึดพระบรมมหาราชวังและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็น กองบัญชาการ (จึงเป็นที่มาของชื่อ กบฏวังหลวง) ในเวลาประมาณ 16.00 น. โดยเรียกปฏิบัติการครั้งนี้ว่า “แผนข้างดำ-ข้างน้ำ” จากนั้นในเวลา 21.00 น. ประกาศถอดถอน รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม และนายทหารชั้นผู้ใหญ่หลายคน และได้ประกาศแต่งตั้ง นายดิเรก ชัยนาม ขึ้น เป็นนายกรัฐมนตรีแทน โดยที่นายดิเรกมิได้มีส่วนรู้เห็นอันใดกับการกบฏครั้งนี้ และแต่งตั้ง พลเรือโท สินธุ์ กมลนาวิน เป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด ในส่วนของ นายปรีดี พนมยงค์ ที่หลบหนีออกจากประเทศไปตั้งแต่การรัฐประหาร ในวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 ได้แอบเดินทางกลับมาโดยปลอมตัวเป็นทหารเรือภายใต้เครื่องแบบทหารยศพันจ่าเอก และติดหนวดปลอมปะปนเข้ามาพร้อมกับกลุ่มกบฏ แต่มีผู้พบเห็นและจำได้ สำหรับทหารเรือที่เป็นฝ่ายสนับสนุน นายปรีดี พนมยงค์ นั้น ก็มี พล.ร.ต. สังวร สุวรรณชีพ พล. ร.ต. ทหาร ข้าหิรัญ ก็จะนำกำลังทหารเรือบางส่วนจากสัตหีบ ชลบุรี ระยอง เคลื่อนทหารวมกำลังที่ชลบุรี ต่อจากนั้นจะมุ่งสู่กรุงเทพฯ เพื่อดำเนินตามแผนการที่วางไว้ (ประทีป สายเสน, 2551)

ในระยะแรก ฝ่ายกบฏดูเหมือนจะเป็นฝ่ายได้ชัยชนะ เพราะสามารถยึดสถานที่สำคัญและจุดยุทธศาสตร์ไว้ได้หลายจุด แต่ทว่าตกกำลังของคืนวันนั้นเอง ทหารฝ่ายรัฐบาลก็ตั้งตัวคิดและสามารถยึดจุดยุทธศาสตร์กลับคืนมาได้ อีกทั้งกองกำลังทหารเรือฝ่ายสนับสนุนกบฏจากฐานทัพเรือสัตหีบก็ติดอยู่ที่ท่าหน้าบางปะกง เพราะน้ำลดขอดเกินกว่าปกติ แพขนานยนต์ไม่สามารถที่จะลำเลียงอาวุธและกำลังคนข้ามฟากไปได้ เมื่อน้ำขึ้นก็เป็นเวลาล่วงเข้ากลางคืน กองกำลังทั้งหมดมาถึงพระนครในเวลา 2 ยาม ถึงตอนนั้นฝ่ายกบฏก็เปลืองพลสู้ต่อรัฐบาลแล้วจุดที่มีการปะทะกันระหว่างทหารบกฝ่ายรัฐบาล และทหารเรือฝ่ายกบฏ เช่น ถนนวิฑู, ถนนพระราม 4, ถนนสาทร, สีแยกราชประสงค์ มีการยิงกระสุนข้ามหลังคาบ้านผู้คนในละแวกนั้นไปมาเป็นดับ ๆ มีผู้ได้บาดเจ็บทั้ง 2 ฝ่าย พล.ต.สฤษดิ์ ธนะรัชต์ (จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ - ยศในขณะนั้น) ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการปราบปราม มีการสู้รบกันในเขตพระนครอย่างหนักหน่วง โดย พล.ต.สฤษดิ์เป็นผู้ยิงปืนจากรถถังทำลายประตูดุวิเศษไชยศรีของพระบรมมหาราชวังพังทลายลง จนในที่สุด เวลาเย็นของวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ทั้ง 2 ฝ่ายก็หยุดยิง เมื่อรัฐบาลสามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้และปราบปรามฝ่ายกบฏได้สำเร็จ (วินทร์ เลียววาริณ, 2537)

จากเหตุการณ์กบฏวังหลวงทำให้ทหารเรือถูกลดบทบาทลง แต่เหตุการณ์ที่ทำให้ทหารเรือถูกลดบทบาทลงอย่างมาก คือเหตุการณ์ในวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2494 หรือที่เรียกว่า “กบฏแมนฮัตตัน” การก่อกบฏแมนฮัตตัน สืบเนื่องมาจากสาเหตุ 3 ประการ คือ

ประการที่ 1 ความไม่พอใจในการบริหารประเทศของรัฐบาล จอมพล ป. พิบูลสงคราม สมัยที่ 2 ซึ่งคณะรัฐประหาร พ.ศ.2490 สนับสนุน โดยทหารเรือเห็นว่า รัฐบาลของคณะรัฐประหาร

มิได้บริหารราชการแผ่นดินเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างแท้จริง ใช้วิธีเผด็จการโดยปรับปรุงกรมตำรวจให้มีลักษณะเป็น “กองทัพ” เพื่อข่มขู่ประชาชน และกวาดล้างฝ่ายตรงข้ามอย่างทารุณและไร้มนุษยธรรม

ประการที่ 2 ความตึงเครียดระหว่างทหารบกและตำรวจกับทหารเรือ ซึ่งมีมาตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 โดยที่ทั้ง 2 ฝ่ายต่างสนับสนุนผู้นำต่างกัน ทหารบกสนับสนุนจอมพล ป. พิบูลสงคราม ทหารเรือสนับสนุนนายปรีดี พนมยงค์ ส่วนตำรวจนั้นมีปัญหาการกระทบกระทั่งกับทหารเรืออยู่เสมอและได้กล่าวหาทหารเรือในเรื่องที่มักให้ผู้กระทำความผิดประเภทใช้อาวุธปล้นจี้หลบซ่อนในเขตทหารเรืออีกด้วย

ประการที่ 3 ความเสื่อมโทรมในกองทัพเรือ เพราะรัฐบาลไม่ไว้วางใจและไม่ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่นับตั้งแต่ครั้งกบฏวังหลวง เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2492 มีการตัดกำลังนาวิกโยธินลง เพราะเห็นว่าไม่ใช่น้ำที่ของกองทัพเรือและรัฐบาลจัดสรรงบประมาณมาให้กองทัพเรือไม่เพียงพอที่จะนำมาปรับปรุงกองทัพได้ (นิยม สุขรองแพ่ง, 2529)

ผู้ก่อการกบฏที่เป็นผู้นำสำคัญ คือ พล.ร.ต.ทหาร ขำหิรัญ นายทหารนอกราชการ อดีตผู้บังคับการกรมนาวิกโยธิน น.อ.อานนท์ ปุณฺชกริกภา ผู้บังคับการกองสำรองเรือรบ น.ต.มนัส จารุกา ผู้บังคับการเรือหลวงรัตนโกสินทร์ น.ต.ประกาย พุทธารี สังกัดกรมนาวิกโยธิน และน.ต.สุภัทร ตันตยาภรณ์ สังกัดกรมนาวิกโยธิน นอกนั้นเป็นทหารชั้นผู้น้อย กบฏแมนฮัตตันเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2494 เวลา 15.00 น. ในพิธีรับมอบเรือขุดสันดอนชื่อ 'แมนฮัตตัน' ที่รัฐสภาสหรัฐอเมริกา มอบให้รัฐบาลไทย โดย จอมพล ป. นายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับมอบ พิธีจัดขึ้นที่ท่าราชวรดิฐ เมื่อประกอบพิธีรับมอบเสร็จแล้ว จอมพล ป.ได้รับเชิญไปชมเรือ ขณะนั้นเองนายทหารเรือกลุ่มหนึ่งนำโดย น.ต. มนัส ได้ใช้ปืนกลจี้บังคับให้จอมพล ป. ไปลงเรือเปิดหัวที่เตรียมไว้ แล้วนำไปยังเรือหลวงศรีอยุธยาที่จอดรออยู่กลางแม่น้ำเจ้าพระยา คุมขังจอมพล ป. ไว้ ณ ที่นั้น คณะผู้ก่อการกบฏยืนยันจะไม่ปฏิบัติตามใดๆ นอกจากถูกโจมตีก่อน ต่อมาเวลา 04.00 น. วันที่ 30 มิถุนายน การเจรจาตามมติคณะรัฐมนตรีไม่เป็นผลสำเร็จ จึงเกิดการสู้รบกันขึ้นเมื่อเวลา 04.30 น. ของวันที่ 30 มิถุนายน เริ่มจากฝ่ายรัฐบาล โดยกองทัพบกภายใต้การนำของ พล.ท.สฤษดิ์ ธนะรัชต์ กองทัพอากาศภายใต้บัญชาการ พล.อ.อ.พิน รณนภากาศ ฤทธาคนี และกำลังตำรวจโดย พล.ต.ท.เผ่า ศรียานนท์ การสู้รบแผ่ขยายวงกว้าง เริ่มจากทหารบกโจมตีจากด้านพระนคร และกองทัพอากาศทิ้งระเบิดที่กรมอุทหาเรือและคลังเชื้อเพลิง กระทั่งเวลา 15.00 น. เครื่องบินของกองทัพอากาศทิ้งระเบิดลงเรือหลวงศรีอยุธยาจนไฟลุกไหม้และอัปปางลง โดยจอมพล ป. ได้รับการช่วยเหลือจากทหารเรือให้ว่ายน้ำขึ้นฝั่งที่ท่าการกองทัพเรือ ฝั่งธนบุรี ฝ่ายทหารอากาศยังคงโจมตีต่อไปจนเวลา

17.00 น. เรือหลวงคำรณสินธุ์ ซึ่งทำหน้าที่คุ้มครองคลังน้ำมันบริเวณกรมอุทการเรืออับปางลงอีกลำ (มนัส จารุภา, 2547)

กบฏแมนฮัตตันเป็นกบฏครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ มีผู้บาดเจ็บและล้มตายจำนวนมาก ดังนี้ ประชาชนเสียชีวิต 118 รายบาดเจ็บ 191 ราย พิการ 9 ราย ทหารเรือเสียชีวิต 43 รายทหารบกเสียชีวิต 43 ราย ทหารอากาศเสียชีวิต 17 ราย และตำรวจเสียชีวิต 9 ราย

ภายหลังเหตุการณ์กบฏแมนฮัตตันยุติลง รัฐบาลได้ดำเนินการให้บ้านเมืองเข้าสู่ภาวะปกติ ทั้งทางด้านความสงบเรียบร้อยของประชาชน การทหาร และตำรวจซึ่งได้รับความเสียหายจากการสู้รบครั้งนี้ รวมทั้งมีการปรับปรุงกองทัพเรือเสียใหม่ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงกองทัพเรือจำนวน 12 คน ที่สำคัญ คือ จอมพล ป. พิบูลสงคราม พลเอก ผิน ชุณหะวัณ พลอากาศเอก ฟิ้น รณนภากาศ ฤทธาคนี พลโท สฤษดิ์ ธนะรัชต์ และ พลตำรวจโท เผ่า ศรียานนท์ ปรากฏว่าคณะกรรมการได้พิจารณาและลดกำลังกองทัพเรือในลักษณะลดทอนแสนยานุภาพ มากกว่าจะเป็นการปรับปรุงเพื่อให้กองทัพเรือมีสมรรถภาพดีขึ้น โดยมีมติดังนี้

ประการที่ 1 ให้ยุบกรมนาวิกโยธินที่กรุงเทพฯ ฯ และตัดหีบทั้งหมด คงเหลือไว้เพียง 1 กองพัน และให้ปลัดนายทหารที่เกินอัตราออกให้หมด และปลัดนายทหารนาวิกโยธินออก เพื่อมิให้กองทัพเรือมีทหารนาวิกโยธินต่อไปอีก เนื่องจากเป็นกองกำลังที่เข้มแข็ง ไม่น่าไว้วางใจ

ประการที่ 2 ให้ย้ายกองบัญชาการกองทัพเรือ จากพระราชวังเดิมไปอยู่ป้อมพระจุลจอมเกล้า จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อไม่ให้ทหารเรืออยู่ในเขตพระนครและธนบุรี เมื่อกองทัพเรือได้ย้ายออกไปแล้วได้ใช้เป็นสถานศึกษาหรือหน่วยงานฝ่ายพลเรือนต่อไป

ประการที่ 3 ให้ย้ายกองเรือรบ ตลอดจนเรือรบในสังกัดทุกลำไปอยู่สัตหีบ และให้เปลี่ยนชื่อกองเรือรบเป็น “ กองเรือยุทธการ ”

ประการที่ 4 ให้กองสัญญาณทหารเรือย้ายออกจากศาลาแดง ไปอยู่ที่อื่น

ประการที่ 5 ให้โอนกองบินทหารเรือที่จุดเสม็ด สัตหีบ ไปเป็นของกองทัพอากาศ เพราะเห็นว่ากองบินไม่จำเป็นสำหรับกิจการของทหารเรือ หากมีความจำเป็น กองทัพอากาศก็สามารถปฏิบัติการแทนได้ หรือใช้ร่วมกันได้

ประการที่ 6 ให้ยุบเลิกกองสารวัตรทหารเรือ กรุงเทพฯ

ประการที่ 7 ที่ทำการกองเรือรบเดิมที่ท่าราชวรดิฐ ไม่ให้ทหารเรือหรือทหารเหล่าอื่นเข้าอยู่ ประการต่อมา คือ โอนสถานที่ทำการหมวดเรือพระราชพิธีแจวบางส่วนให้ทหารบก ให้โอนเฉพาะพื้นที่ติดคลองสำหรับจอดเรือพระราชพิธีแจวพายเท่านั้น และประการสุดท้าย สถานที่ของกองพันนาวิกโยธิน 4-5 สวนอนันต์ ถนนอิสรภาพ ไม่ให้ทหารเรือเข้าอยู่ และโอนให้เป็นของทหารบก นอกจากนี้ ยังให้ยุบมณฑลทหารเรือที่ 1 ที่ครอบคลุมเขตจังหวัดสมุทรปราการ

สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม และมณฑลทหารเรือที่ 2 ครอบคลุมเขตจังหวัดจันทบุรี ชลบุรี ระยอง ตราด ซึ่งเป็นการย่อส่วนของกองทัพเรือให้เล็กลงทั้งการปฏิบัติการและกำลังพล พร้อมกันนั้นได้ยึดอาวุธยุทธภัณฑ์ส่วนใหญ่ของทหารเรือไป

ยิ่งกว่านั้น ยังมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลที่มีอำนาจสั่งการ กล่าวคือ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ.2494 คณะรัฐมนตรีและกระทรวงกลาโหมได้มีประกาศและคำสั่งให้นายทหารเรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการกบฏครั้งนี้พักราชการ และปลดออกจากราชการหลายคน เช่น พลเรือเอก สิ้นธุ์ กมลนาวิน ผู้บัญชาการทหารเรือ พลเรือโท หลวงเจริญราชนาวา (เจริญ ทูมมานนท์) รองผู้บัญชาการทหารเรือ พลเรือโท ผัน นาวาวิจิต ผู้บัญชาการกองเรือรบ พลเรือตรี ชลิต กุลกำมัชร รองผู้บัญชาการกองเรือรบ พลเรือตรี กนก นพคุณ ผู้บังคับการมณฑลทหารเรือที่ 1 พลเรือตรี ประวิศ ศรีพิพัฒน์ เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารเรือ พลเรือตรี ดัด บุนนาค เจ้ากรมสรรพาวุธทหารเรือ พลเรือตรี แชน ปัจจุสานนท์ รองเสนาธิการทหารเรือฝ่ายยุทธการ พลเรือตรี ชลิต สิ้นธุ์โสภณ ผู้บังคับการกองสัญญาณทหารเรือ และ พลเรือตรี สงวน รุจิราภา นายแพทย์ใหญ่ทหารเรือ และมีผู้ถูกปลดออกจากราชการโดยไม่มีเบี้ยหวัดบำนาญที่สำคัญ เช่น นาวาเอก อานนท์ บุญชริกภา และนาวาตรี มนัส จารุภา นอกจากนี้ ยังมีนายทหารเรืออีกประมาณ 70 นายถูกปลดออก การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ทำให้กองทัพเรือไม่มีความเข้มแข็งอีกต่อไป และทหารเรือแทบจะไม่มีบทบาททางการเมืองอีกเลย (นิยม สุขรองแพ่ง, 2529)

หลังจากเหตุกบฏแมนฮัตตัน ทหารบกก็มีบทบาททางการเมืองมากขึ้น และ ทหารเรือถูกลดอำนาจลงและไม่ค่อยมีบทบาททางการเมืองมากนักจนถึงปัจจุบัน มุมมองทางการเมืองของทหารเรือในยุคหลังเป็นอย่างไร ในกรณีศึกษานี้จะเน้นไปในกลุ่มนักเรียนจ่าทหารเรือ

ซึ่งนักเรียนจ่าทหารเรือ นั้น เป็นผู้ที่จบไปเป็นทหารเรือ ซึ่งการรับสมัครนักเรียนจ่าทหารเรือ นั้นจะรับสมัคร ชายโสด 17 – 20 ปี วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือกำลังศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ และเข้ามารับการศึกษาคือในวิชาชีพทหารเรือ เมื่อจบการศึกษา จะได้รับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพทหารเรือ และได้รับการแต่งตั้งยศเป็นที่จ่าตรี แห่งกองทัพเรือ (กองทัพเรือ, 2551) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียนจ่าทหารเรือเป็นอย่างไร ปัจจัยใดที่มีผลต่อความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียนจ่าทหารเรือ และพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียนจ่าทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียนจำทหารเรือโรงเรียนชุมพลทหารเรือ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียนจำทหารเรือโรงเรียนชุมพลทหารเรือ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียนจำทหารเรือโรงเรียนชุมพลทหารเรือ

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตประชากรที่ศึกษา

นักเรียนจำทหารเรือชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2555

ขอบเขตพื้นที่การศึกษา

โรงเรียนชุมพลทหารเรือ ตำบลบางเสร่ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตเนื้อหาการศึกษา

ศึกษาด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองของพฤติกรรมและปัจจัยที่แสดงถึงความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียนจำทหารเรือ ได้แก่ การติดตามข่าวสารบ้านเมือง ความสนใจการเรียนวิชาการปกครองของนักเรียน และความสนใจการเมืองการปกครองในลักษณะอื่นๆ ของนักเรียนจำทหารเรือ รวมทั้งวิเคราะห์พฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองของนักเรียนจำทหารเรือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. คาดว่าผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนา หรือให้ความรู้ด้านการเมืองการปกครองของนักเรียนจำ
2. คาดว่าผลการศึกษาในครั้งนี้จะนำไปสู่การสร้างมาตรการหรือแนวทาง เพื่อทำให้นักเรียนจำทหารเรือเกิดความสนใจด้านการเมืองการปกครอง

บทที่ 2

การสำรวจองค์ความรู้

การวิจัยเรื่อง ความสนใจทางการเมืองของนักเรียนจำทหารเรือชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2555 ผู้วิจัยได้แนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปเป็นหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎี
2. เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กรอบแนวคิดการวิจัย
4. สมมุติฐานการวิจัย
5. นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

แนวคิดและทฤษฎี

องค์ความรู้ทางด้านแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

1.1 พัฒนาการทางการเมืองการปกครองของไทย

การเมืองการปกครองของไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมีวิวัฒนาการโดยสรุป คือ สมัยอาณาจักร สุโขทัยมีการปกครองแบบพ่อปกครองลูก เสมือนครอบครัวใหญ่มีพลเมืองไม่มากนัก ต้องมีการเมืองการปกครองที่ซับซ้อน ในยามสงครามทุกคนเป็นทหาร ต่อมาสมัยอาณาจักรอยุธยา มีการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ พระมหากษัตริย์มีอำนาจเด็ดขาดทางการเมืองเป็นเจ้าชีวิตหรือสมมุติเทพ ในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ได้มีการแบ่งการปกครองออกเป็นฝ่ายทหารกับฝ่ายพลเรือน ฝ่ายทหารมีอัครเสนาบดี เรียกว่า สมุหกลาโหม ฝ่ายพลเรือนเรียกว่า สมุหนายก ทั้ง 2 ฝ่ายต้องออกรบในยามศึกสงครามในขณะที่ระบบสังคมแบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ ชั้นปกครอง ได้แก่ กษัตริย์ เชื้อพระวงศ์ ขุนนาง พระสงฆ์ ชั้นสามัญ ได้แก่ ไพร่ ซึ่งแบ่งออกเป็น ไพร่หลวงกับไพร่สม และพวก ทาส มีระบบ ไพร่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบและคุมกำลังคนเพื่อเกณฑ์แรงงาน การเก็บภาษีและการรบในยามสงครามและมีระบบศักดินาซึ่งมาจากการยึดครองที่นาตามฐานะทาง สังคม เป็นระบบที่จัดชนชั้นในสังคมให้เหลื่อมล้ำตามอำนาจและฐานะเป็นกลไกของการแบ่งฐานะและตำแหน่งของคนใน ทางการบริหาร (ลิขิต ชีร์เวคิน, 2539, หน้า 5-37) ระบบศักดินานี้

สนับสนุนความแตกต่างระหว่างชนชั้นในสังคมไทย และติดอยู่ในจิตสำนึกของคนไทยอันขัดแย้งกับจิตสำนึกประชาธิปไตยที่มีการจัดแบ่งดังนี้ (อมร รักษาสัตย์, 2544, หน้า 37-38)

บรรดาศักดิ์ หมายถึง ฐานะของขุนนางซึ่งได้รับพระราชทานเนื่องจากตำแหน่ง อาจเรียกยศ เช่น ขุน หลวง พระ พระยา เจ้าพระยา สมเด็จเจ้าพระยา

ราชทินนาม หมายถึง นามบรรดาศักดิ์ชั้นสัญญาบัตรที่พระเจ้าแผ่นดินพระราชทานซึ่งมักเกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ดำรงอยู่ เช่น หลวงประดิษฐมนูธรรม

ยศ หมายถึง เครื่องกำหนดฐานะหรือชั้นของบุคคลเป็นยศชั้นต่าง ๆ เช่น ทหารมียศตั้งแต่สิบตรีถึงจอมพล พลเรือนมียศ เช่น อำมาตย์ตรี โท เอก

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หมายถึง เครื่องประดับเกียรติยศหรือเหรียญตราเพื่อแสดงระดับชั้นของข้าราชการ

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 ได้ยกเลิกบรรดาศักดิ์ราชทินนามและยศพลเรือนเหลือแต่ยศทหารตำรวจเท่านั้น

ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นยังคงเหมือนกับสมัยอยุธยาจนกระทั่งสมัยรัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการปฏิรูปในหลาย ๆ ด้านทั้งด้านพลเรือนและด้านทหารมีการตั้งกระทรวงตามแบบตะวันตก สร้างกองทัพสมัยใหม่เพื่อต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยม และเพื่อคุ้มครองราชบัลลังก์ให้รอดพ้นจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 ในสมัยรัชกาลที่ 7 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์อยู่ใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ (ลิขิต ธีรเวคิน, 2539, หน้า 70)

2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักการประชาธิปไตย

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยถือว่าดีที่สุดในยุคปัจจุบันเนื่องจากการปกครองที่เห็นความสำคัญของประชาชนไม่ใช่บุคคลเดียวหรือกลุ่มเดียวมีความเชื่อมั่นในสติปัญญาเหตุผลและความสามารถของมนุษย์ในการตัดสินใจเลือกผู้นำเปลี่ยนตัวผู้นำรวมทั้งการเลือกแนวทางพัฒนาสังคมของตนได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะได้รับการศึกษาแตกต่างกันเพียงใด แต่ขณะเดียวกันก็มีหลักการที่ระบุว่าการใช้อำนาจต้องมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจในทางที่ผิดหรือลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้จึงให้สิทธิแก่ประชาชนที่จะเรียกอำนาจกลับคืนได้ (กมล สมวิเชียร, 2523, หน้า 53 – 82)

เซมัวร์ มาร์ติน ลิปเซท (Seymour Martin Lipset) ให้คำนิยามประชาธิปไตย หมายถึง ระบบการเมืองที่เปิดโอกาสโดยใช้วิถีทางปกติธรรมดาตามรัฐธรรมนูญที่จะให้มีการเปลี่ยนตัวผู้ปกครองได้และเป็นกลไกทางสังคมที่ช่วยให้มีการแก้ปัญหาในสังคมอันเกิดจากการตัดสินใจที่

ขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยจึงเท่ากับเปิดโอกาสให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้ใช้สิทธิพลของตน เข้ามำกำหนดการตัดสินใจนโยบายสาธารณะ โดยเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง นอกจากนี้ยังมีอุดมการณ์ที่ยึดมั่นในความเสมอภาคและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งจะต้องได้รับการคุ้มครองรัฐมีหน้าที่ส่งเสริมการกินคืออยู่ดี ส่งเสริมให้แต่ละคนใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่รวมทั้งเคารพและปกป้องสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งคนเราต้องมีความเสมอภาคกันทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม นั่นคือ คนเราเมื่อเกิดมาย่อมเท่าเทียมกัน มีฐานะทางสังคมไม่แตกต่างกันมีโอกาสเท่ากันภายใต้กฎหมายเดียวกัน มีเสรีภาพในการเลือกเป้าหมายและวิธีการในการดำรงชีวิตของตนเอง (ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2543, หน้า 2)

อมร รักษาสัจย์ (2544, หน้า 113) กล่าวถึง ประชาธิปไตย มีหลักการ 4 ประการ

1. หลักความเสมอภาค คือ ความเท่าเทียมกันระหว่างเพื่อนมนุษย์
2. หลักความเป็นอิสระเสรี คือ มีอิสระเสรีในความคิดและการดำเนินชีวิต
3. หลักเหตุผลนิยม คือ การใช้เหตุผลและความสมเหตุสมผล
4. หลักศีลธรรม คือ บรรทัดฐานส่วนหนึ่งของความสมเหตุสมผล

ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2519, หน้า 15-19) ซึ่งให้เห็นถึงทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคคลโดยทั่วไปที่ได้จากหลักการประชาธิปไตย และค้นพบความรู้สึกของนักรัฐศาสตร์จะมีลักษณะดังนี้

1. มีความเชื่อว่าสิทธิเสรีภาพเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ติดตัวมาพร้อมกับความเป็นมนุษย์ ความเห็นแต่ละบุคคลจึงเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุด นอกจากนี้ยังต้องรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุมีผลและสร้างสรรค์ โดยยึดหลักเหตุผลที่วางอยู่บนข้อเท็จจริง โดยปราศจากอคติ
2. มีทัศนคติที่ยอมรับในความเท่าเทียมกันของคน ซึ่งไม่ได้หมายถึงความเท่าเทียมกันในทุก ๆ ด้าน แต่หมายถึงความเสมอภาคตามกฎหมายและทางการเมือง คนทุกคนต้องได้รับการคุ้มครองจากรัฐและการปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติ กำเนิด เพศ หรือฐานะทางเศรษฐกิจสังคม
3. มีทัศนคติที่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพทางการเมืองของตน คือ จะต้องรู้สึกว่าคุณเองมีความเข้าใจและสามารถทำให้เกิดขึ้นได้โดยการกระทำของคุณและสามารถทำให้ผู้มีอำนาจทางการเมือง ทำตามที่คุณต้องการได้
4. มีทัศนคติว่ารัฐบาลเป็นเครื่องมือของสังคม ซึ่งสามารถสนองความต้องการของแต่ละคนได้แต่ในขณะเดียวกันก็มองว่าการเมืองเป็นสิ่งจำเป็นที่เกี่ยวข้องกันโดยตรงกับประชาชน มิใช่เป็นเรื่องสกปรก

5. มีทัศนคติที่มีความศรัทธาและเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและเพื่อนมนุษย์ในการใช้สติปัญญาการรู้จักใช้เหตุผลในการพิจารณาปัญหา ยึดหลักเหตุผลด้วยวิธีการทดสอบค้นหาตามแบบวิทยาศาสตร์ โดยถือว่าความรู้ทั้งหลายนั้นเกิดมาจากประสบการณ์ซึ่งไม่มีสิ่งใดเป็นสัจจะธรรมไปตลอดกาล เมื่อมีการค้นคว้าที่ก้าวหน้าขึ้นสิ่งที่เคยเป็นจริงในยุคหนึ่งก็อาจเปลี่ยนแปลงได้

6. มีทัศนคติที่ยอมรับการประนีประนอม (Compromise) ในความขัดแย้งที่เกิดขึ้น โดยจะต้องเป็นผู้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ใหม่ ๆ แม้ตนเองจะไม่พอใจแต่ก็จะต้องมีความอดทนและยอมรับในความเห็นของคนอื่น ๆ ถ้าความคิดเห็นนั้นสมเหตุสมผลและได้รับการยอมรับจากเสียงข้างมาก

7. มีทัศนคติในการยอมรับและเคารพในกติกาของสังคม ทั้งนี้เนื่องจากการปกครองระบอบประชาธิปไตย คือ การปกครองโดยกฎหมายไม่ใช่เป็นการปกครองระบอบเหตุผลแห่งรัฐ (Reasons of the state) ดังนั้นกฎหมายจึงเป็นกติการ่วมกันที่ทุกคนจะต้องยึดถือและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เมื่อพิจารณาว่ากฎหมายนั้นถูกต้องและสมเหตุผล

ประชาธิปไตยนอกจากจะหมายถึงการปกครองแล้วยังเป็นวิถีชีวิตที่บุคคลอาจจะใช้วิถีชีวิตร่วมกันได้อย่างมีเหตุมีผล มีเสรีภาพและอย่างยุติธรรม วิถีชีวิตในระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ในประเทศที่ประชาธิปไตยได้หยั่งรากไว้อย่างมั่นคง หลักการที่ใช้เป็นมาตรฐานและเครื่องกำหนดคุณลักษณะประชาธิปไตยของสังคมต่าง ๆ ไว้ดังนี้ (จรรยา สุภาพ, 2528, หน้า 35 – 41)

1. การใช้เหตุผลด้วยการทดลองหรือการทดสอบจากสภาพความเป็นจริงประชาชนในประเทศประชาธิปไตยเชื่อมั่นว่าเหตุผลเป็นสิ่งที่ดีงามและสามารถใช้เหตุผลประยุกต์ได้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ของโลกและความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์

2. การให้ความสำคัญแก่บุคคลหลักข้อนี้ทำให้วิถีชีวิตแบบเสรีประชาธิปไตยแตกต่างจากระบบเผด็จการอื่น ๆ นั่นคือ สถาบันทางการเมืองในสังคม เช่น กลุ่มชนหรือพรรคการเมืองจะต้องจัดตั้งขึ้นเพื่อรับใช้บุคคล

3. ความเชื่อมั่นที่ว่ารัฐเป็นเพียงเครื่องมือเท่านั้นความเชื่อเช่นนี้ถือว่ารรัฐเป็นกลไกที่ต้องใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญกว่าตัวรัฐนั้น

4. การยึดถือหลักของความสมัครใจ วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยนั้นต้องการให้บุคคลทำกิจการต่าง ๆ ด้วยความสมัครใจ ดังนั้นการปฏิบัติการต่าง ๆ ของบุคคลจึงควรเป็นไปตามความรู้สึกรู้สึกความต้องการไม่มีการบังคับ

5. หลักที่เชื่อกันว่ามีกฎหมายสูงสุดอยู่เหนือกฎหมายแห่งรัฐ กฎหมายระดับสูงน่าจะหมายถึงความสำคัญที่ถูกต้องและหลักเหตุผลเป็นสิ่งที่ดีงาม

6. การยึดถือหรือให้ความสำคัญในเรื่องวิธีการระบบประชาธิปไตยโดยเชื่อว่าชีวิตของมนุษย์นั้นแม้จะมีจุดหมายปลายทางแต่จะต้องอาศัยวิธีการหรือวิถีทางด้วย เพื่อที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์เหล่านั้น

7. ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับหลักการของการอภิปรายและความยินยอมประชาธิปไตยนั้นไม่เชื่อว่าผู้ใดจะสามารถขาด “ความจริง” ไว้แต่เพียงผู้เดียวหรือมิฉะนั้นก็เชื่อว่าในทางปกครองการเมือง ยังไม่มีสิ่งใดที่เรียกกันว่าเป็นสัจจะธรรม ดังนั้นจึงต้องมีการอภิปรายแสดงเหตุผลเพื่อหาข้อยุติที่ถูกต้องที่เป็นความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ และชอบธรรมด้วยหลักฐานข้อเท็จจริง

8. นำใจประชาธิปไตย คือ ความสำนึกและความเชื่อมั่นในหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยด้วยการยึดถือว่าเป็นการปกครองที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลและมีส่วนร่วมมากกว่าระบอบอื่น ดังนั้นจะต้องฝึกหัดตัวเองให้จิตใจเป็นประชาธิปไตย เช่น จิตใจกว้างขวาง

9. ความสำนึกเกี่ยวกับคุณค่าและศักดิ์ศรีของบุคคลถือว่าบุคคลมีความเท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นมนุษย์แม้ว่าจะมีลักษณะอย่างอื่นไม่เหมือนกัน เช่น เพศวัย ความรู้รสนิยมยอมรับความแตกต่างในด้านความคิดเห็นมีความอดทนต่อสภาพที่อาจไม่ถูกใจตน เช่น พฤติกรรมของบุคคลอื่นที่ต่างจากตนแต่เป็นสิทธิโดยชอบของบุคคลนั้นและไม่เป็นการขัดต่อศีลธรรมหรือเสรีภาพของบุคคลใด ฝึกหัดที่จะหาทางออกด้วยการประนีประนอมและถือ “แนวทางสงบสันติ” เป็นหลักปฏิบัติที่สำคัญ

10. เคารพกฎเกณฑ์และกติกาของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพเสียงข้างมากของประชาชนการป้องกันสิทธิของฝ่ายข้างน้อย ความเสมอภาคระหว่างบุคคลการวิพากษ์วิจารณ์ การปฏิบัติตามกฎหมายที่ได้บัญญัติขึ้นตามวิถีทางประชาธิปไตย และการจัดความเห็นแก่ตัวหรือการลุแก่อำนาจใด ๆ

11. ความสนใจที่มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองต้องสร้างนิสัยเกี่ยวกับการหาความรู้ในกิจการบ้านเมืองฝึกหัดใช้ความคิดเห็นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นกิจสาธารณะและควรเข้ามามีส่วนร่วมในกลุ่มการเมืองหรือกิจการทางการเมือง เช่น เป็นสมาชิกของพรรคการใช้ความคิดเห็นความรอบคอบในการออกเสียงเลือกตั้ง

12. ความเป็นพลเมืองดี หมายถึง การปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เช่น การแสวงหาความรู้ปฏิบัติตามนโยบายของชาติ ไม่ละเมิดกฎหมายมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงประเทศในการเสียภาษีอากร เข้าร่วมในกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่าง ๆ เท่าที่เวลาจะอำนวยให้

13. การฝึกหัดมองโลกในทางดีและคิดเห็นในแง่ดี เช่น มีความหวังและมีศรัทธาที่ระบบ ประชาธิปไตยนั้นเป็นการปกครองที่สามารถให้ประโยชน์ได้และเนื่องจากการปกครองแบบ

นี่จะต้องยอมรับความเสมอภาคระหว่างมนุษย์ และต้องร่วมมือกับบุคคลอื่นในการปกครองตนเอง ฉะนั้น จะต้องรู้จักเคารพความสำคัญและความคิดเห็นของบุคคลอื่น จะต้องมองคนอื่นในแง่ดีและมีข้อสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลทั่วไปมีความสุจริตและตั้งใจดี ซึ่งจะช่วยให้เกิดความร่วมมือได้

14. รู้จักการใช้เหตุผลทั้งในการคิดวิพากษ์วิจารณ์และปฏิบัติทั้งนี้เพื่อจะทำให้การปกครองเป็นไปด้วยดีเพราะการแสดงออกเช่นนั้นย่อมมีความหนักแน่นมั่นคงในตนเองมีน้ำหนักและก่อให้เกิดการกระทำในทางสร้างสรรค์ และเป็นการช่วยยับยั้งการกระทำที่ใช้อำนาจอันมิชอบของผู้ทำหน้าที่ปกครอง

รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยเท่าที่ปรากฏโดยทั่วไปมีอยู่ 3 แบบ แต่ละแบบมีจุดหมายร่วมกันคือ ต้องการให้ประชาชนปกครองตนเองแตกต่างกันในลักษณะของกรรมวิธีในรายละเอียด กล่าวคือ

1. ระบบรัฐสภา มีกระบวนการคือ ให้ประชาชนเลือกผู้แทนเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในสภานิติบัญญัติ ผู้แทนเหล่านี้จะเป็นผู้กำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นฝ่ายบริหาร (หรือคณะรัฐบาล) สภานิติบัญญัติจะทำหน้าที่ออกกฎหมายพร้อมกับการควบคุมรัฐบาล ฯลฯ มีอำนาจสูงสุดเพราะถือว่าเป็นตัวแทนของปวงชน คณะรัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อสภาและจะอยู่ในตำแหน่งเท่าที่สภาเห็นสมควร หากสภาลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลต้องลาออก

2. ระบบประธานาธิบดี มีกระบวนการ คือ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วยการเลือกผู้แทนราษฎรในสภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและเลือกประธานาธิบดีซึ่งเป็นฝ่ายบริหารให้อำนาจนิติบัญญัติ (สภา) อำนาจบริหาร (ประธานาธิบดี) และอำนาจตุลาการ (ศาล) มีฐานะเท่าเทียมกันคอยยับยั้งและถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน เพื่อมิให้หน่วยใดมีอำนาจมากที่สุดด้วยวิธีการนี้ประชาชนจะได้รับหลักประกันในเรื่องสิทธิเสรีภาพอย่างเต็มที่

3. ระบบกึ่งประธานาธิบดีกึ่งรัฐสภา เป็นการผสมผสานระหว่าง 2 วิธีแรกเข้าด้วยกัน คือ ให้ประชาชนเลือกสภานิติบัญญัติและเลือกประมุขของประเทศโดยตรง ให้สภานิติบัญญัติกำหนดตัวคณะรัฐบาล คณะรัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อสภา แต่อำนาจบริหารในส่วนสำคัญอยู่ในมือของประธานาธิบดี ซึ่งไม่ต้องรับผิดชอบต่อสภา อำนาจของสภากับประธานาธิบดีเท่าเทียมกันเป็นอิสระต่อกัน สภาจะควบคุมฝ่ายบริหารได้เพียงส่วนเดียวเท่านั้น คือ ส่วนที่เป็นอำนาจของคณะรัฐบาล

3. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของทหารกับการเมืองการปกครอง

มาเคียเวลลี (Niccolò Machiavelli) ปรินซ์ปาเมธีทางการเมืองได้ให้ทัศนะในเรื่องการทหารว่าการเมือง คือ เรื่องของการทหารการรักษาอำนาจทางการเมืองไว้ได้หรือขยายอิทธิพลได้ด้วยอำนาจของกองทัพที่แข็งแกร่ง ขณะเดียวกันผู้ปกครองต้องระมัดระวังกระทำการใดให้ประชาชนเกลียดชัง เพราะถ้าประชาชนเกลียดชังผู้ปกครองก็จะอยู่ไม่ได้ ทหารจึงได้มีบทบาทในการเมือง

ควบคู่กันมาตั้งแต่ก่อนที่คนไทยจะสถาปนาอาณาจักรสุโขทัยเป็นราชธานีแห่งแรก นั่นคือ พระเจ้าแผ่นดินเป็นผู้มี อาญาสิทธิในการปกครอง และเป็นนักรบที่มีความสามารถจึงเป็นผู้นำทางทหารด้วย (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2545, หน้า 132)

ชยอนันต์ สมุทวณิช (2535, หน้า 149) ได้กล่าวว่ารัฐเป็นองค์กรทางการเมืองที่มีความสลับซับซ้อน ประกอบด้วย

1. ดินแดน
2. ประชากร
3. ความต่อเนื่อง
4. รัฐบาล
5. การปฏิบัติหน้าที่ทางด้านความมั่นคง การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยการให้ความยุติธรรมและสวัสดิการสังคม
6. ทรัพยากร
7. การคลัง
8. ระบบราชการ
9. อำนาจอธิปไตย
10. การดำรงอยู่ในสังคมแห่งรัฐต่าง ๆ หรือสังคมโลก

ดังนั้นรัฐทุกรัฐจึงมีรัฐบาลเป็นศูนย์รวมอำนาจและเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจรัฐในการทำหน้าที่หลัก 3 ด้าน คือ

1. การรักษาความมั่นคง
2. การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการให้ความยุติธรรม
3. การให้สวัสดิการทางสังคม

ข้าราชการทั้งทหารและตำรวจเป็นกลไกของรัฐ (ระบบราชการ) ในการใช้กำลังบังคับเป็นมิติด้านความมั่นคงในการรักษาความสงบภายในสังคมและป้องกันการรุกรานจากภายนอก โครงสร้างของรัฐในด้านนี้จึงมีความสำคัญและมีความเป็นมาที่ยาวนานและต่อเนื่อง และได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้มีความทันสมัยเข้มแข็งอยู่เสมอ กองทัพและทหารจึงมีลักษณะทางการเมืองเป็นด้านหลัก เพราะกองทัพเป็นกลไกหลักของรัฐในการใช้อำนาจที่มีความรุนแรง ซึ่งมีกฎหมายรองรับเป็นการปฏิบัติงานตามระบบราชการที่มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เน้นหลักสาธารณะประโยชน์ทั่วไปและความก้าวหน้าของชีวิต รวมถึงการเลื่อนฐานะทางสังคมที่ขึ้นอยู่กับการมีตำแหน่งในวงราชการทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นกลุ่มชนชั้นพิเศษแตกต่างไปจากชนชั้นหรือกลุ่มคนกลุ่มอื่น ๆ ในสังคม (ชยอนันต์ สมุทวณิช, 2535, หน้า 236 - 238)

บทบาทของทหารและกองทัพสมัยใหม่ได้เริ่มขึ้นในปี พ.ศ.2430 เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ตั้งโรงเรียนนายร้อยทหารบกพร้อมกับการตั้งโรงเรียนข้าราชการพลเรือน เพื่อเป็นการสร้างข้าราชการที่ดี ต่อมาในปี พ.ศ.2448 ได้มีการออกพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารซึ่งเท่ากับเป็นการยกเลิกระบบไพร่แบบดั้งเดิม (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2535, หน้า 206) การสร้างองค์กรทหารสมัยใหม่นี้มีผลในทางเสริมความเข้มแข็งให้แก่บรรดาข้าราชการที่ได้รับพระราชทานยศขุนนางจากพระมหากษัตริย์ องค์กรสมัยใหม่นี้มีอาวุธสมัยใหม่ที่เสริมแรงให้แก่ศักยภาพแห่งอำนาจทางการเมืองของบุคคลในเครื่องแบบ ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวที่สามารถท้าทายราชบัลลังก์ได้จนก่อการรัฐประหารและเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์อยู่ใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2475 โดยคณะราษฎร ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการทหารและพลเรือน (ลิขิต ชีรวะกิน, 2539, หน้า 70) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการขัดแย้งภายในชนชั้นปกครองระหว่างอำนาจรัฐที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นศูนย์กลางของอำนาจกับกลไกของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการทหารและพลเรือนที่มีจิตสำนึกในการรับใช้รัฐมากกว่ารับใช้สถาบัน พระมหากษัตริย์ เพื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการขยายตัวของระบบราชการทั้งทหารและพลเรือนประชาธิปไตย จึงเป็นแบบราชการ (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2535, หน้า 268)

หลังจากนั้นกองทัพต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจอิทธิพลของคณะผู้นำทหารและได้เข้าผูกพันกับปัญหาอำนาจของรัฐและปัญหาการเมืองจนถึงยุคปัจจุบันทหารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงและผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครอง ในยุคแรกได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาทางการเมืองที่มีเจตนารมณ์อันบริสุทธิ์เพื่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2492 รัฐไทยต้องเผชิญกับการท้าทายของพรรคคอมมิวนิสต์ กลไกของรัฐ (กองทัพ) ต้องดำรงอยู่ด้านเดียว คือ การต่อสู้ทางการทหารกับกองกำลังต่างชาติในมิติของสงครามเย็น ในระยะเวลาต่อมาบทบาทดังกล่าวของทหารได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นผู้จัดขบวนการพัฒนาทางการเมือง มีการใช้กำลังทหารทำการปฏิวัติรัฐประหาร โค่นล้มรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง มีการประกาศกฎอัยการศึก การยุบรัฐสภา การจับกุมขังนักการเมืองและปัญญาชนฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยบางครั้งรุนแรงถึงขั้นสังหาร มีการยกเลิกการเลือกตั้งทั่วประเทศ ใช้อำนาจการปกครองลักษณะเผด็จการอำนาจของผู้นำทหาร ดังเช่นในยุคการปกครองของ จอมพล ป.พิบูลสงคราม จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ และ จอมพล ถนอม กิตติขจร จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 การเมืองไทยได้มีการพัฒนาไปสู่ระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น เนื่องจากขบวนการเรียกร้องประชาธิปไตยประชาชนและนักศึกษาสามารถผลักดันให้ผู้นำทหารเผด็จการต้องสละอำนาจทางการเมืองให้กับผู้นำพลเรือน

หรือพลังประชาธิปไตยและเหตุการณ์วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ทำให้บัณฑิตศึกษาเข้าร่วม ขบวนการกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย จนถึงรัฐบาลสมัย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มองเห็นว่าการปกครองไทยที่ผ่านมามีได้เผด็จการทหารยุคต่าง ๆ ไม่สามารถที่จะต่อสู้กับลัทธิคอมมิวนิสต์ได้ แต่กลับเป็นประโยชน์ให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเข้มแข็งขึ้น จนสามารถขยายอำนาจและอิทธิพลได้อย่างกว้างขวางทั่วประเทศ ดังนั้นหนทางที่จะต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ได้จึงต้องพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตยของไทยให้มีประสิทธิภาพ โดยนำเอานโยบายการเมืองนำการทหาร ประกาศใช้ในรูปของคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 เรื่อง แผนรุกรูททางการเมือง ต่อมาในรัฐบาลของ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมอีกครั้ง เมื่อถูกรัฐประหารจากคณะรักษาความสงบและเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) ในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 การรัฐประหารครั้งนี้ได้รับแรงสนับสนุนจากประชาชนที่ กำลังหมดศรัทธาในพฤติกรรมคอร์รัปชันของรัฐบาลแต่พอในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2535 ได้เกิดความไม่สงบและเกิดเหตุการณ์นองเลือดอีกครั้ง เมื่อประชาชนได้ต่อต้านคณะรักษาความสงบและเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) ที่พยายามจะสืบทอดอำนาจทางการเมืองโดยมอบให้ พลเอก สุจินดา คราประยูร เป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไปทำให้รัฐบาลของ พลเอก สุจินดา คราประยูร ต้องใช้กำลังทหารเข้าปราบปรามประชาชนอย่างรุนแรง (กองบรรณาธิการมติชน, 2549) ส่งผลต่อภาพพจน์และเกียรติภูมิของประเทศจนในที่สุด พลเอก สุจินดา ต้องลาออกจากตำแหน่งนำไปสู่การเลือกตั้งและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่มีความเป็นประชาธิปไตย มีการปฏิรูปการเมืองโดยการร่างรัฐธรรมนูญจากตัวแทนของประชาชนและได้ประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2540 การที่ทหารเข้ามา มีบทบาททางการเมืองมาโดยตลอดนั้น เมื่อพิจารณาหน้าที่ความรับผิดชอบของทหาร ทำให้เห็นบทบาทของทหารที่มีความผูกพันเกี่ยวกับการปกครองได้ดังนี้

1. บทบาทกองทัพกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น ตามพื้นฐานทางรัฐศาสตร์ กองทัพมีความสัมพันธ์และมีความสำคัญต่อรัฐ (State) อย่างแน่นแฟ้นมาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน เพราะรัฐมีกองทัพเพื่อทำหน้าที่พิทักษ์รักษาคุ้มครองอำนาจอธิปไตย และเป็นกลไกของรัฐ (State machine) ที่สำคัญเนื่องจากถ้ากองทัพพังทลายจะทำให้รัฐต้องล่มสลาย เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงของรัฐในแต่ละยุคแต่ละสมัยเกิดขึ้นเพราะกองทัพที่อำนาจออยู่ได้พังทลายลง ดังนั้นกองทัพจึงเป็นสถาบันที่คู่กับรัฐมีความเกี่ยวพันกับความมั่นคงของรัฐ โดยเฉพาะในด้านการเมืองการปกครองและเป็นสถาบันที่อำนาจอให้รัฐดำรงอยู่อย่างมั่นคงได้ดังเช่นประเทศในกลุ่มเสรีประชาธิปไตย คือ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส อังกฤษ เยอรมันตะวันตก ฯลฯ หรือกลุ่มประเทศสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ คือ สหภาพโซเวียต จีน กิวบา เวียดนาม ฯลฯ ก็ต้องมีกองทัพไว้รักษาอธิปไตยของรัฐและคุ้มครองอำนาจอธิปไตยด้วยกันทั้งนั้น ในแง่ของการเมืองการปกครองกองทัพสะท้อนถึงระบบการ

ปกครองของประเทศไว้เช่นกัน คือ ถ้ากองทัพเป็นเผด็จการประเทศนั้นก็จะเป็นเผด็จการหรือเป็นของคนส่วนน้อย ถ้ากองทัพเป็นประชาธิปไตยประเทศนั้นก็จะเป็นประชาธิปไตย เพราะกองทัพเป็นของประชาชนและถือว่าระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นการปกครองของประชาชน

2. ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 เป็นต้นมากองทัพหรือทหารส่วนใหญ่ มีความปรารถนาที่จะให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีปราศจากการถูกขูดรีดจากเผด็จการและอิทธิพลอำนาจมืดที่มีอยู่ และต้องการที่จะให้บ้านเมืองเป็นประชาธิปไตย โดยที่กองทัพเป็นแกนนำในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตยดังเช่น ในช่วงปี พ.ศ. 2523 ที่รัฐบาลได้ประกาศคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 เรื่อง นโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ที่ฝ่ายทหาร ได้ยึดถือและเป็นแกนนำต่อสู้จนกระทั่งสามารถได้รับชัยชนะ โดยพื้นฐาน

สำหรับสังคมไทยในยุคต้นศตวรรษที่ 21 การรัฐประหารถือเป็นความแปลกแยกกับการพยายามปรับตัวให้เข้ากับกระแสโลกาภิวัตน์ของคนไทยและสังคมไทย ผู้นำทหารและข้าราชการไทยไม่ควรแม้แต่จะคิดถึงวิธีการนี้ ความเป็นพลเมือง (Citizenship) สำคัญกว่าความเป็นทหารหรือข้าราชการมาก ถ้าทำความเข้าใจดีพอวิธีการของพลเมือง คือ การเรียกร้องและกดดันรัฐบาลให้ทำเพื่อประโยชน์ของสังคมหรือการสนองตอบสังคมด้วยการแปรนโยบายรัฐบาลที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมไปสู่การปฏิบัติ จะนำผลดีมาสู่ผู้นำทหารและข้าราชการทั้งโดยตรง คือ การยอมรับในวิชาชีพทหารข้าราชการในสายตาของสังคมและความมั่นคงเข้มแข็งของสังคมโดยรวม ดังนั้นต้องแยกให้ออกระหว่างวิธีการของทหารและข้าราชการตามอาชีพกับวิธีการของทหารและข้าราชการการเมืองตลอดจนวิธีการของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ต่างออกไปอีกระดับหนึ่ง (เสนีย์ คำสุข, 2546, หน้า 114) ดังนั้น การต่อสู้ภายในประเทศในห้วงระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทย จึงมีความสับสนวุ่นวายยุ่งยากกว่าประเทศในทางตะวันตก ในส่วนบทบาทของกองทัพในห้วงระยะเวลา เปลี่ยนแปลงมีความสำคัญมากเนื่องจากกองทัพกับรัฐบาลเป็นของแยกจากกันไม่ได้ เพราะกองทัพมีหน้าที่พิทักษ์อำนาจอธิปไตยจึงทำให้มีบทบาท เมื่อการเปลี่ยนแปลงสิ้นสุดลงแล้ว คือ อาจมีบทบาททั้งด้านการทหารและด้านการเมืองทำให้เห็นได้ว่าในช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงกองทัพจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่เมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดลงแล้วบทบาทของกองทัพต้องเปลี่ยนไปอีกรูปหนึ่ง คือ จะต้องถอนตัวจากการเมืองเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในการปกครองอย่างแท้จริง ระยะเวลาระหว่าง พ.ศ. 2500 – 2546 รวม 46 ปี พรรคการเมืองมีบทบาททางการเมืองที่เน้นไปในการเอาชนะการเลือกตั้งอยู่ 28 ปี อีก 18 ปีที่เหลือบทบาททางการเมืองตกอยู่กับฝ่ายคณะรัฐประหารหรือพรรคของผู้นำทหารและข้าราชการที่ใช้กลไกรัฐเข้ายึดอำนาจรัฐบาล ข้าราชการยังไม่ไว้ใจพรรคการเมือง ยังใช้กลไกของรัฐทำการ

รัฐประหารหรือสร้างอิทธิพลกดดันพรรคการเมืองแต่ถ้าการรัฐประหารไม่เกิดขึ้นอิทธิพลทางการเมืองของผู้นำทหารและข้าราชการจะลดน้อยลง (เสนีย์ คำสุข, 2546, หน้า 112)

การเปลี่ยนแปลงในเหตุผลและโครงสร้างของรัฐไทยได้รับผลโดยตรงจากสภาพการณ์ทางสากล ความขัดแย้งและยุทธศาสตร์ในระดับโลกของมหาอำนาจ เหตุผลของรัฐเกี่ยวกับการพัฒนาจึงกลายเป็นเหตุผลใหม่ของรัฐไทย เนื่องจากสหรัฐอเมริกามีนโยบายต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ด้วยการเร่งรัดพัฒนาชนบทและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจการรับเอายุทธศาสตร์ความมั่นคงและการพัฒนาแบบใหม่มาใช้ส่งผลต่อรัฐไทย มีการนำเอาการพัฒนาเศรษฐกิจเข้ามาแทนประชาธิปไตย ทำให้สถาบันหลักดั้งเดิมที่เป็นแหล่งอำนาจทางสังคมและการเมืองได้แก่สถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันสงฆ์ และสถาบันข้าราชการ (ทั้งทหารและพลเรือน) สามารถมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาได้มากขึ้น ในขณะที่สถาบันพระมหากษัตริย์ไม่ทรงสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองเพราะทรงอยู่เหนือการเมือง สถาบันพระสงฆ์ก็ไม่สามารถเข้าร่วมทางการเมืองได้เพราะไม่ใช่กิจของสงฆ์ ส่วนกองทัพและคณะทหารถูกกันออกจากการร่วมใช้อำนาจจะต้องเป็นเครื่องมือและกลไกของผู้ที่มีอำนาจทางการเมือง ซึ่งได้แก่ พรรคการเมืองที่มีกำลังอำนาจทางเศรษฐกิจและอิงอยู่กับประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทำให้ข้าราชการต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจและการควบคุมของนักการเมือง นอกจากนี้ ภายใต้สมัยแห่งการพัฒนาโลกของรัฐด้านการกล่อมเกลาคือ สถาบันการศึกษาทุกระดับได้ ขยายตัวอย่างรวดเร็วดังจะเห็นได้จากจำนวนของข้าราชการครูที่มีจำนวนมากที่สุดในจำนวนข้าราชการพลเรือนทุกประเภท ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เน้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นเหตุให้รัฐบาลสหรัฐอเมริกาเข้าแทรกแซงนโยบายเศรษฐกิจไทยโดยผ่านทางความตกลงว่าด้วยความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและวิชาการ จนมีผลให้ไทยมีนโยบายเศรษฐกิจแบบเปิดและอนุญาตให้ทุนเอกชนทั้งคนไทยและต่างประเทศเข้ามาในระบบเศรษฐกิจได้ตลอดเวลา เพื่อช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งเป็นวิธีการแก้ปัญหาความด้อยพัฒนาในขณะที่มีการพัฒนาได้สร้างอำนาจให้แก่กลไกของรัฐหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างกว้างขวางรวมทั้งกองทัพด้วย ส่งผลให้งบประมาณและจำนวนบุคลากรทางการศึกษาการเกษตรและการสาธารณสุขได้ขยายตัวในอัตราส่วนที่สูงกว่าการขยายตัวด้านการป้องกันประเทศซึ่งก็มีมากอยู่แล้วจนกระทั่งการทำลายจากพรรคคอมมิวนิสต์ลดน้อยลงและจบในปี พ.ศ. 2532 มิติทางความมั่นคงในแง่การทหารจึงลด น้อยลงด้วย (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2535, หน้า 245 - 270)

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่ากองทัพไทยได้มีบทบาทในการร่วมพัฒนาประเทศสรุปได้ 5 ลักษณะ คือ (จารุภัทร เรื่องสุวรรณ, 2537, หน้า 39)

1. งานช่วยเหลือประชาชน เช่น การรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลทหารหน่วยเสนารักษ์ การบรรเทาสาธารณภัย
2. การปฏิบัติของกองอำนาจการกลางรักษาความปลอดภัยแห่งชาติตามโครงการพัฒนาการเคลื่อนที่ในท้องถิ่นทุรกันดาร เช่น การสร้างถนน การเจาะบ่อน้ำบาดาล การพัฒนาอาชีพ
3. งานพัฒนาร่วมกับมิตรประเทศ เช่น การสร้างสนามบินสตึบและนครพนม
4. งานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เพื่อความมั่นคง เช่น โครงการน้ำพระทัยจากในหลวง โครงการพัฒนาออยคอง
5. งานพัฒนากำลังพลของกองทัพ เช่น โครงการฝึกอบรมทหารกองประจำการ การเปลี่ยนแปลงที่กล่าวมาได้ส่งผลกระทบต่อระบบราชการการเติบโตของภาคเอกชน การขยายตัวทางเศรษฐกิจทรัพยากรบุคคลตลอดจนทัศนคติและพฤติกรรมการทำงาน ทำให้ระบบราชการต้องหันมาทบทวนบทบาทของตนเองมากขึ้น เพื่อมิให้เป็นองค์กรที่ล่าช้าและก้าวไม่ทันโลก แต่องค์กรในระบบราชการทำให้เกิดปัญหามากมายตั้งแต่ความล่าช้าการทำงานไร้ประสิทธิภาพ การกำหนดบทบาทขององค์กรไม่ชัดเจน ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยดำเนินการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นระบบศูนย์รวมอำนาจอำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ส่วนกลางไม่สามารถสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อีกทั้งแนวโน้มการเข้ารับราชการลดลง ซึ่งต่างจากอดีตที่คนไทยเชื่อว่า “สิบพ่อค้ายังไม่เท่าหนึ่งพญาเลี้ยง” ปัจจุบันความเชื่อนี้ได้เปลี่ยนไปยกเว้นในชนบทยังคงมีความยำเกรงในตัวข้าราชการและเห็นว่าข้าราชการเป็นผู้ที่มีเกียรติและศักดิ์ศรีมีบารมีสูงกว่าอาชีพอื่น (สุจิต บุญบงการ, 2542, หน้า 69) ข้าราชการ มีรายได้น้อยกว่าภาคเอกชนมากคนรุ่นใหม่ไม่มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นข้าราชการในขณะที่ ความนิยมเข้าทำงานในภาคเอกชนได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (รุ่ง แก้วแดง, 2538, หน้า 42)

นอกจากนั้นระบบราชการไม่สามารถดึงดูดคนดีคนเก่งเข้าสู่ระบบได้ ในปี พ.ศ. 2539 พบว่าบางสาขามีอัตราการสูญเสียกำลังคนถึงร้อยละ 30 ต่อปี ภาคราชการซึ่งเคยเป็นกำลังสำคัญกำลังเสื่อมลง (แน่งน้อย ศรีวราชนบูลย์ และสิทธิลักษณ์ เอื้อจิตถาวร, ม.ป.ป. อ้างถึงใน อมรวิษณุ นาคทรรพ, 2540, หน้า 31) ซึ่งนายแพทย์ประเวศ วะสี (2538, หน้า 85) ได้วิเคราะห์ว่าระบบราชการ คือ มะเร็งร้ายของประเทศ โดยชี้ให้เห็นสาระสำคัญ คือ

1. ผู้บริหารระดับสูงไม่มีเวลาศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ต้องเซ็นหรือลงนามหนังสือมาก
2. ระบบราชการมีเส้นทางการเดินหนังสือที่ยาวมาก กำหนดงานไว้หลายขั้นตอน
3. ไม่มีการกระจายอำนาจ งานทุกเรื่องต้องขึ้นมาข้างบนตลอดเวลา
4. เติบโตอย่างรวดเร็ว และมีการเพิ่มส่วนราชการตลอดเวลา

4. ความหมายของความสนใจ

ความสนใจหมายถึง การรวมความคิด ความรู้สึก อารมณ์ (Mental activity) ที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ลักษณะของความสนใจมีดังนี้

1. ความสนใจแบ่งแยกได้เป็นความสนใจที่สามารถแบ่งแยกได้เมื่อต้องทำงานหลาย ๆ อย่างพร้อมกัน เช่นการขับรถยนต์ที่ต้องสังเกตทุกสิ่งทุกอย่างที่เปลี่ยนแปลงรอบตัวเรา

2. การเลือกสนใจในกรณีที่มีข้อมูลข่าวสารสองอย่างขึ้นไปเข้ามาพร้อม ๆ กัน เราสามารถที่จะเลือกสนใจ ข่าวสารใดข่าวสารหนึ่งได้โดยไม่สนใจข่าวสารอื่นจะสังเกตเห็นว่าทั้งการแบ่งความสนใจและการเลือกสนใจ เกี่ยวข้องกับงานสองสิ่งหรือมากกว่าสองสิ่งที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน อย่างไรก็ตามการแบ่งความสนใจต้องการ ให้เราแสดงความสนใจในทุก ๆ สิ่งของงาน ในทางตรงข้ามการเลือกความสนใจต้องการให้เรามุ่งความสนใจ หรือรวมความสนใจไปที่สิ่งเดียว ถ้าเราเลือกให้ความสนใจสิ่งหนึ่งในเวลาเดียวกัน เราจะให้ความสนใจสิ่งอื่น น้อยลง

3. การค้นหา เป็นการมุ่งความสนใจไปยังสิ่งที่เราสนใจในขอบเขตหรือบริเวณที่เป็นเป้าหมายเฉพาะ การ ค้นหาสิ่งที่เราสนใจมี 2 แบบ คือ Preattentive processing คือ การค้นหาสิ่งที่อยู่ในพื้นที่ไม่ซับซ้อนสิ่งที่ ค้นหาที่มีความโดดเด่น และการค้นหาแบบที่ถัดมาคือ Focused Attention เป็นการค้นหาสิ่งที่อยู่ในพื้นที่ ซับซ้อน ต้องอาศัยเวลาในการจำแนกแยกแยะ

5. แนวคิดเกี่ยวกับความสนใจทางการเมือง

5.1 ความหมายของความสนใจทางการเมือง

เรื่องความสนใจนั้นเป็นเรื่องที่นักวิชาการด้านจิตวิทยาส่วนใหญ่ให้ความสนใจต่อการศึกษ และได้ให้ความหมายไว้ต่างกัดังนี้

วิลเลอร์ คำสะอาด (2542, หน้า 25) ได้กล่าวว่าความสนใจ คือ ความรู้สึก ซึ่งบ่ง ลักษณะออกมาเป็นความเอาใจใส่ไปยังสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยที่ความสนใจนั้นอยู่ในระดับความรู้สึก

วัชร ทรัพย์มี (2545) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความสนใจเป็นความรู้สึกจดจ่ออยากรู้ อยากรู้ อยากรูจะทำสิ่งที่ตัวเองสนใจนั้น ความสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้เกิด แรงจูงใจในการเรียนหรือทำงาน

อดิศร เหลาแหว (2547, หน้า 27) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความ โน้มเอียงที่จะ กระทำการใด ๆ

ส่วนความสนใจทางการเมืองนั้นเป็นความโน้มเอียงพื้นฐานอย่างหนึ่งซึ่งมีความสำคัญมากในการศึกษาทางรัฐศาสตร์ บุคคลที่มีความสนใจทางการเมืองมักจะเป็นบุคคลที่มี

ความสนใจต่อเหตุการณ์บ้านเมือง เศรษฐกิจ และ สังคม ทั้งนี้โดยการแสดงออกมาในรูปของการให้ความสนใจต่อสื่อทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วัลลภ ลำพวย (2535) ได้ให้ความหมาย ความสนใจทางการเมืองหมายถึง การให้ความสนใจต่อเหตุการณ์บ้านเมือง การเปิดรับข่าวสารการเมืองข่าวราชการ ข่าวอื่น ๆ การสนทนาพูดคุยในประเด็นทางเศรษฐกิจและการเมือง ความรู้เกี่ยวกับการเมือง ตลอดจนการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การชุมนุมทางการเมือง การฟังอภิปรายหรือชมนิทรรศการทางการเมือง การไปเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การสมัครรับเลือกตั้ง การช่วยเหลือเลือกตั้ง เป็นต้น

สิทธิพันธ์ พุทธหุณ (2536, หน้า 154) ได้ให้ความหมายของความสนใจทางการเมืองของบุคคลคือ การที่บุคคลให้ความสนใจ และ แสวงหาข่าวสารทางการเมืองอย่างสม่ำเสมอ มีความห่วงใยและรู้ดีว่าตัวเองสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองได้

กล่าวโดยสรุป ความสนใจทางการเมือง หมายถึง ความสนใจ ความเข้าใจ ความกระตือรือร้นของนักเรียนจำหน่ายหนังสือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ ที่มีต่อเหตุการณ์ทางการเมือง ในการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมทั้งข้อเสนอแนะในการส่งเสริมความสนใจทางการเมือง และการได้เข้าไปร่วมในกิจกรรมทางการเมืองด้านต่างๆด้วย

5.2 ประเภทของความสนใจทางการเมือง

อาจกล่าวได้ว่าความสนใจทางการเมือง เป็นกิจกรรมหนึ่งของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งแบ่งกลุ่มความสนใจทางการเมืองได้เป็น 2 กลุ่มดังนี้

5.2.1 กลุ่มที่แสวงหาอำนาจ กลุ่มนี้ประกอบไปด้วยบุคคลที่พยายามใช้ทรัพยากรหรือสิ่งที่มีคุณค่าที่มีอยู่ทุกชนิดเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ โดยสรุปแล้วพวกนี้จะใช้ข้ออ้างของการแสวงหาอำนาจของตัวเองดังต่อไปนี้

5.2.1.1 เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยรวม

5.2.1.2 เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

5.2.1.3 เป็นการตอบสนองต่อแรงกระตุ้นจากจิตใจสำนึก เช่น ต้องการให้ได้มาซึ่งอำนาจ เพื่อใช้อำนาจนั้นเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตัวเองถูกกีดกันในตอนเยาว์วัย

5.2.2 กลุ่มผู้ที่มีอำนาจ ในที่นี้หมายถึง กลุ่มบุคคลที่สามารถนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและชำนาญกว่าในการให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง ส่วนบุคคลที่ไม่มีความสนใจทางการเมืองนั้น ไมยยินดีในรัยไม่มีความตื่นตัว กระตือรือร้นทางการเมือง ซึ่งสาเหตุที่ทำให้บุคคลไม่สนใจทางการเมืองนั้นพอจะสรุปได้ 6 ประการด้วยกัน คือ

5.2.2.1 พวกนี้มีความคิดในเชิงเปรียบเทียบแล้ว ถ้าเขาดำเนินกิจกรรมอื่นที่ไม่ใช่กิจกรรมทางการเมืองจะได้รับผลประโยชน์ หรือจะได้รับการตอบแทนที่มีคุณค่าสูงกว่ากิจกรรมทางการเมือง

5.2.2.2 พวกนี้คิดว่าข้อเลือกหรือทางเลือกที่นำไปให้พวกเขาเลือกนั้นไม่มีความแตกต่างอะไรมากถึงไม่ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งก็ไม่ใช่

5.2.2.3 พวกนี้คิดว่าแม้พวกเขาจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองใด ๆ ก็ไม่ได้ช่วยให้ผลที่ออกมาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

5.2.2.4 พวกนี้เชื่อว่าผลที่ออกมาจากการเลือกตั้ง หรือกิจกรรมทางการเมืองใด ๆ จะเป็นไปตามที่คนปรารถนา สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับคนค่อนข้างแน่ แม้ว่าคนจะไม่ไปใช้สิทธิหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองก็ตาม

5.2.2.5 พวกนี้มองว่าการเมืองเป็นเรื่องสลับซับซ้อน ต้องมีความเชี่ยวชาญชำนาญในทางนี้ หรือไม่ก็ต้องมีการศึกษามีความรู้ ส่วนพวกคนที่มีความรู้น้อยเกินไปที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.2.6 กระบวนการทางการเมืองตลอดจน วิธีเข้าไปมีส่วนร่วมที่ซับซ้อน หยุ่มหิม เกินความจำเป็นก็นับเป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้บุคคลเพิกเฉย ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเสียเลย

5.3 ความสำคัญของความสนใจทางการเมือง

ความสนใจทางการเมืองนั้น มีความสำคัญมากต่อการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะว่าถ้าประชาชนมีความสนใจทางการเมืองมากก็ส่งผลให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงมีนักวิชาการ ได้ใช้เรื่องความสนใจทางการเมืองเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษาวิจัย ดังนี้

ณรงค์ สินสวัสดิ์ (2522 อ้างถึงใน อดิสร เหลลาแหว, 2547, หน้า 31) ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับความสนใจทางการเมืองไว้ ดังนี้

1. ผู้ที่มีความสนใจทางการเมืองมาก มีแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าผู้ที่ไม่สนใจทางการเมือง
2. ผู้ที่มีความเลื่อมใสในพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งเป็นพิเศษมีแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าผู้อื่น
3. ผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มักจะสนใจทางการเมือง และมีความปรารถนาทางการเมือง คืออยากจะทำให้การเมืองเป็นไปในรูปแบบนั้นด้วย
4. คนที่มีการศึกษาสูงมักจะรู้ความเป็นไปหรือข่าวคราวความเคลื่อนไหวทาง

การเมืองดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำกว่า

5. เต็มอาจเปลี่ยนความนิยมพรรคการเมืองที่เคยนิยมได้

6. ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่เข้ามหาวิทยาลัยมีแนวโน้มที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น ไปเลือกตั้ง ช่วยผู้สมัครบางคนหาเสียง หรือเข้าร่วมโดยวิธีอื่น ๆ

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของความสนใจทางการเมืองมีความสำคัญต่อการเมืองการปกครองที่เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งผลให้ประชาชน มีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นทางตรง หรือทางอ้อม เช่น ความสนใจในข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และ สังคม ความสนใจในนโยบายการบริหารของรัฐบาลความสนใจในการวางแผนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความสนใจในกระบวนการทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ เป็นต้น

เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจองค์ความรู้ทางด้านผลการศึกษาที่ตรงหรือใกล้เคียงกับหัวข้อในการวิจัยพบว่า มีเอกสารงานวิจัยดังนี้

เจษฎา ฌ ระนอง (2552) ได้วิจัยเรื่อง ความสนใจทางการเมืองไทยของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้วิธีการศึกษาคือ ผู้วิจัยได้ศึกษากับข้าราชการ สาย ข. และ สาย ค. และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานระดับคณะ จำนวน 228 คน โดยการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างระหว่างวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2552 ถึงวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2552 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่าลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เพศหญิงอายุเฉลี่ย 36 ปี สถานะภาพ โสระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรีและรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อโทรทัศน์ เพราะสื่อโทรทัศน์เข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด เมื่อประเมินความสนใจข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจะทำให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวทางการเมือง รองลงมาคือเพื่อรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง และนำไปสนทนากับผู้อื่นได้ ส่วนทัศนคติต่อความสนใจเข้าร่วมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีทัศนคติต่อความสนใจเข้าร่วมทางการเมืองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ ลักษณะและระดับความสนใจเข้าร่วมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่ามีลักษณะความสนใจเข้าร่วมทางการเมืองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

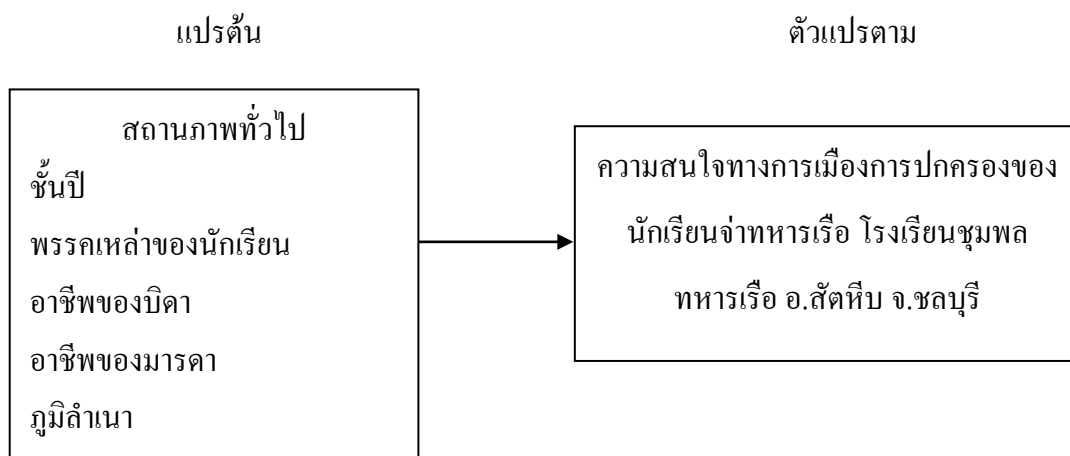
เพ็ญทิพย์ ใจขำ (2551) ได้วิจัยเรื่อง ความสนใจทางการเมืองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมารีย์วิทยา ผู้วิจัยได้ศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์และศิลป์ภาษาที่ศึกษาสาระหน้าที่พลเมือง

ของโรงเรียนมารีย์วิทยานครราชสีมา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน ในช่วงวันที่ 4 - 8 มกราคม 2551 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมารีย์วิทยานครราชสีมา จำนวน 300 คน ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองจากการเรียนในโรงเรียน มีระดับความสนใจ “ปานกลาง” (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.10) และด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองภายในครอบครัว มีระดับความสนใจ “ปานกลาง” (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.06) ส่วนพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมารีย์วิทยานครราชสีมา จำนวน 300 คน ส่วนใหญ่ไม่ได้ติดตามเท่าไรแต่ก็พอจะทราบเรื่องเกี่ยวกับการติดตามข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 23 ธันวาคม 2550 จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 ส่วนใหญ่ถ้ามีสิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 23 ธันวาคม 2550 จะไปใช้สิทธิ์ถึง 270 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ส่วนใหญ่ทราบข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 23 ธันวาคม 2550 จากโทรทัศน์ถึง 240 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนใหญ่สาเหตุของการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 23 ธันวาคม 2550 คืออยากเลือกคนดีไปทำหน้าที่แทนตนเองถึง 216 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 คุณสมบัติของนักการเมืองที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมารีย์วิทยานครราชสีมาชอบมากที่สุด 3 อันดับแรก ดังนี้ อันดับที่ 1 คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ 25.33 อันดับที่ 2 คือ มีคุณธรรม ร้อยละ 23.78 อันดับที่ 3 คือ รับผิดชอบต่อสังคม ร้อยละ 15.67

อดิศร เหลาแหว (2547, หน้า 82-84) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจทางการเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชาตุนารายณ์วิทยา และศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 308 คน จากวิทยาลัยเทคนิค สกลนคร 154 คน และจากโรงเรียนชาตุนารายณ์วิทยา 154 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนักศึกษา มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครอง ระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเลือกตั้ง และระดับความสนใจทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจทางการเมืองของนักเรียนนักศึกษา ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองของไทย ส่วนปัจจัยด้านเพศ รายวิชาที่ศึกษาและรายได้ของครอบครัว ไม่มีผลต่อความสนใจทางการเมืองของนักเรียนนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสำรวจองค์ความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎี พบว่าแต่ละภูมิภาคานั้นมีความสนใจทางการเมืองแตกต่างกัน ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่อง ความสนใจทางการเมืองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมารีย์วิทยา ผู้วิจัยได้ศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทำให้พบว่า ช่วงชั้นปีและผู้ปกครองมีผลถึงระดับความสนใจทางการเมือง (เพ็ญทิพย์ ใจจำ, 2551) ในงานวิจัย เรื่อง ความสนใจทางการเมืองไทยของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยได้ศึกษากับข้าราชการ สาย ข. และ สาย ค. และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำให้พบว่าสายการทำงานมีผลถึงระดับความสนใจทางการเมือง (เจษฎา ณ ระนอง, 2552) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการศึกษา สามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนจำ ที่มีชั้นปีต่างกันมีความสนใจทางการเมืองการปกครองแตกต่างกัน
2. นักเรียนจำ ที่มีพรรคเหล่านักเรียนมีความสนใจทางการเมืองการปกครองแตกต่างกัน
3. นักเรียนจำ ที่มีอาชีพบิดาต่างกันมีความสนใจทางการเมืองการปกครองแตกต่างกัน
4. นักเรียนจำ ที่มีอาชีพมารดาต่างกันมีความสนใจทางการเมืองการปกครองแตกต่างกัน
5. นักเรียนจำ ที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความสนใจทางการเมืองการปกครองแตกต่างกัน

นียมศัพท์เชิงปฏิบัติการ

พรรคเหล่าของนักเรียนจำทหารเรือ หมายถึง สาขาวิชาชีพที่นักเรียนจำทหารเรือเลือกที่จะเรียน เช่น นาวิน นาวิกโยธิน กลิน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความสนใจทางการเมืองของนักเรียนทหารในกองทัพเรือ กรณีศึกษา โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) และเก็บข้อมูลโดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่เป็นเป้าหมายการวิจัย คือ นักเรียนจำทหารเรือ ชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวน 1,192 นาย (ข้อมูล: แผนกกำลังพล ตุลาคม 2555) ประกอบด้วยนักเรียนจำทหารเรือพรคนาวิน นักเรียนจำพรคนาวิกโยชิน และนักเรียนจำพรคกลิน

2. การกำหนดขนาดตัวอย่าง (Sample size) โดยใช้การคำนวณตามวิธีการของยามาเน่ (Yamane) ซึ่งได้กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ .05 สูตรการคำนวณ คือ

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

N = ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลบางบุตร อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ทั้งหมด

$$n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$e = \text{ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05}$$

ดังนั้น จึงได้นำจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด มาแทนค่าในสูตรดังนี้

$$n = \frac{1192}{1+1192(0.05)^2}$$

$$n = 299.497$$

$$= 300$$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องวัตถุประสงค์ในการศึกษาและขอบเขตในการศึกษาแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา พรรคเหล่า อาชีพของบิดามารดา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลในการวัดระดับความสนใจทางการเมือง ของนักเรียนจำหน่ายเรือ อำเภอสตึก จังหวัดชลบุรี เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ที่มีการให้คะแนนแบบเดียวกันทุกข้อ ตามลักษณะการตอบระดับความสนใจทางการเมือง แบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่ มาก ปานกลาง น้อย และไม่สนใจ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ มาก 3 คะแนน ปานกลาง 2 คะแนน น้อย 1 คะแนน ไม่สนใจ 0 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียน เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียนจำหน่ายเรือ ในช่วงที่มีการเลือกตั้ง

โดยกำหนดช่วงคะแนน

0.00 - 0.75	: ไม่สนใจ
0.76 - 1.50	: น้อย
1.51 - 2.25	: ปานกลาง
2.26 - 3.00	: มาก

2. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถาม มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่าง ๆ จากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ความสนใจทางการเมือง

2.2 กำหนดขอบเขตของแบบสอบถาม โดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องที่ศึกษา โดยร่างข้อคำถามและจัดทำโครงร่างแบบสอบถามที่มีลักษณะง่ายต่อความเข้าใจของ ผู้ตอบแบบสอบถาม

2.3 จัดหมวดหมู่และตรวจสอบข้อคำถามให้เหมาะสม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความสนใจทางการเมืองของนักเรียนจำหน่ายเรือ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของนักเรียนจำหน่ายเรือ

2.4 แบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงาน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสอบถามโดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ และทำการปรับปรุงแบบสอบถามต่อไป

2.5 นำแบบสอบถามที่เสร็จสมบูรณ์ไปให้ ดร.สกฤติ อีสริยานนท์ พิจารณาข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบสอบถามฉบับจริง

3. การทดสอบเครื่องมือ

ก่อนที่จะเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามนั้นจะต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง และความเข้าใจในแบบสอบถามโดยทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หากมีข้อคำถามใดที่ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดข้อสงสัย ก็จะทำการปรับปรุงแก้ไขจนกระทั่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจตรงกันพร้อมกันนี้ได้ทำการประเมินคุณภาพแบบสอบถามโดยใช้วิธีของ Cronbach (Coefficient alpha) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ที่ค่าความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า .70

การวิเคราะห์หาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งได้ค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.8006 หมายความว่า แบบสอบถามนี้เชื่อถือได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามนักเรียนจำทหารเรือ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจะใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาที แล้วจึงเก็บแบบสอบถามคืนแล้วตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. การประมวลผลข้อมูลโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูล

2.2 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติทดสอบ t-Test F-Test

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ความสนใจทางการเมืองของนักเรียนจำทหารเรือ ปีการศึกษา 2555 โรงเรียน โรงเรียนชุมพลทหารเรือ ได้ดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและบทความ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งได้รวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม จำนวน 300 คน นำเสนอผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ข้อมูลด้านระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง
3. ทดสอบสมมติฐาน
4. ข้อมูลด้านพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครอง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของของนักเรียนจำทหารเรือ ปีการศึกษา 2555 โรงเรียน โรงเรียนชุมพลทหารเรือ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	300	100.00
ชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	150	50.00
ชั้นปีที่ 2	150	50.00
พรรคเหล่า		
พรรคนาวิกโยธิน	100	33.33
พรรคนาวิน	100	33.33
พรรคกลิน	100	33.33

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของบิดา		
รับราชการ	116	38.67
รัฐวิสาหกิจ	21	7.00
เจ้าของกิจการ/นักธุรกิจ	22	7.33
รับจ้าง	46	15.33
นักการเมือง	2	0.67
เกษตรกร	84	28.00
อื่นๆ	9	3.00
อาชีพของมารดา		
รับราชการ	72	24.00
รัฐวิสาหกิจ	8	2.67
เจ้าของกิจการ/นักธุรกิจ	25	8.33
รับจ้าง	73	24.33
พยาบาล	13	4.33
เกษตรกร	102	34.00
อื่นๆ	7	2.33
ภูมิลำเนา		
ภาคเหนือ	36	12.00
ภาคกลาง	22	7.33
ภาคตะวันออก	74	24.67
ภาคตะวันตก	19	6.33
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	92	30.67
ภาคใต้	57	19.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 300 คน ซึ่งเป็นนักเรียนจำพวกทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี สรุปจำนวนและร้อยละของตัวอย่างโดยจำแนกตามชั้นปี พรรคเหล่า อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และ ภูมิลำเนา

1. ชั้นปีการศึกษา

นักเรียนจำหน่ายเหรียญ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

2. พรรคเหล่า

นักเรียนจำหน่ายเหรียญ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย พรรคนาวิกโยธิน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 พรรคนาวิน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และพรรคกลิน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

3. อาชีพบิดา

บิดาของนักเรียนจำหน่ายเหรียญ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00

4. อาชีพมารดา

มารดาของนักเรียนจำหน่ายเหรียญ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00

5. ภูมิลำเนา

นักเรียนจำหน่ายเหรียญ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.67

ข้อมูลด้านระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง

ตารางที่ 2 จำนวนและระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองจากการเรียนภายใน โรงเรียนของ
นักเรียนอำเภอหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี

หัวข้อ	ไม่สนใจ		น้อย		ปานกลาง		มาก		รวม		การตีความ	
	น.บ.	อ.บ.	น.บ.	อ.บ.	น.บ.	อ.บ.	น.บ.	อ.บ.	น.บ.	อ.บ.		
1. หนังสือเรียนช่วยให้สนใจ ด้านการเมืองการปกครอง	4	1.33	47	15.67	178	59.33	71	23.67	300	100.00	2.05	ปานกลาง
2. กิจกรรมการเรียนการสอน ในโรงเรียนทำให้สนใจด้าน การเมืองการปกครอง	3	1.00	37	12.33	175	58.33	85	28.33	300	100.00	2.14	ปานกลาง
3. กิจกรรมการเรียนการสอน ในโรงเรียนทำให้สนใจ ติดตามข่าวด้านการเมืองการ ปกครอง	4	1.33	37	12.33	169	56.33	90	30.00	300	100.00	2.15	ปานกลาง
4. กิจกรรมการเรียนการสอน ในโรงเรียนทำให้สนใจ ติดตามตรวจสอบพฤติกรรม ของนักการเมือง	8	2.67	51	17.00	157	52.33	84	28.00	300	100.00	2.06	ปานกลาง
ในภาพรวม											2.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความสนใจด้านการเมืองการปกครองจากการเรียนใน
โรงเรียนโดยรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=(2.10)) โดย ในเรื่องหนังสือเรียนช่วยให้สนใจ
ด้านการเมืองการปกครอง ส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=(2.05)) ในเรื่อง กิจกรรม
การเรียนการสอนในโรงเรียนทำให้สนใจด้านการเมืองการปกครอง” ส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับ
ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=(2.14)) ในเรื่องกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนทำให้สนใจติดตามข่าว
ด้านการเมืองการปกครอง ส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=(2.15)) และ ในเรื่อง
กิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนทำให้สนใจติดตามตรวจสอบพฤติกรรมของนักการเมือง
ส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=(2.06))

ตารางที่ 3 จำนวนและระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองภายในครอบครัวของนักเรียน
อำเภอห้วยกระเจา โรงเรียนชุมชนพลทหารเรือ อ.สหัสขันธ์ จ.ชลบุรี

หัวข้อ	ไม่สนใจ		น้อย		ปานกลาง		มาก		รวม		การ ตีความ	
	คน ตอบ	ร้อยละ	คน ตอบ	ร้อยละ	คน ตอบ	ร้อยละ	คน ตอบ	ร้อยละ	คน ตอบ	ร้อยละ		
1. ท่านสนทนากับ ผู้ปกครองเรื่องการเมือง การปกครอง	5	1.67	68	22.67	157	52.33	70	23.33	300	100.00	1.97	ปาน กลาง
2. ท่านดูข่าวการเมือง ร่วมกับผู้ปกครองทาง โทรทัศน์	8	2.67	37	12.33	139	46.33	116	38.67	300	100.00	2.21	ปาน กลาง
3. ท่านร่วมวิเคราะห์ถึง พฤติกรรมของ นักการเมืองกับ ผู้ปกครอง	11	3.67	59	19.67	152	50.67	78	26.00	300	100.00	1.99	ปาน กลาง
ในภาพรวม											2.06	ปาน กลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความสนใจด้านการเมืองการปกครองภายในครอบครัว โดยรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=(2.06)) โดย ในเรื่อง ท่านสนทนากับผู้ปกครองเรื่อง การเมืองการปกครอง ส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=(1.97)) ในเรื่อง ท่านดูข่าว การเมืองร่วมกับผู้ปกครองทางโทรทัศน์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=(2.21)) และ ในเรื่อง ท่านร่วมวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของนักการเมืองกับผู้ปกครอง ส่วนใหญ่เห็นด้วยใน ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=(1.99))

ทดสอบสมมติฐาน

1. การทดสอบสมมติฐานเมื่อจำแนกตามชั้นปี

H_0 : นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีชั้นปีที่ต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีชั้นปีที่ต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ระดับความสนใจด้าน การเมืองการปกครอง	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		T	P-Value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
รวม	2.09	0.413	2.07	0.540	4.322	0.038

จากตารางที่ 4 พบว่า

ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองจากการเรียนในโรงเรียน

นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีชั้นปีที่การศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจ ทั้งในรายด้านและภาพรวม แตกต่างกัน ($p < 0.05$) ยกเว้น ในด้าน “กิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนทำให้สนใจติดตามข่าวด้านการเมืองการปกครอง” และ “กิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนทำให้สนใจติดตามตรวจสอบพฤติกรรมของนักการเมือง” นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีชั้นปีที่การศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจ ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองภายในครอบครัว

นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีชั้นปีที่การศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจ ทั้งในรายด้านและภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) ยกเว้น ในด้าน “ท่านดูข่าวการเมืองร่วมกับผู้ปกครองทางโทรทัศน์” นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีชั้นปีที่การศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจ ที่แตกต่างกัน ($p < 0.05$)

2. การทดสอบสมมติฐานเมื่อจำแนกตามพรรคเหล่า

H_0 : นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีพรรคเหล่าที่ต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีพรรคเหล่าที่ต่างกันมีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามที่มีพรรคเหล่าที่ต่างกัน

ระดับความสนใจด้าน การเมืองการปกครอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	T	P-Value
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.266	2	0.133	0.577	0.562
	ภายในกลุ่ม	68.578	297	0.231		
	รวม	68.845	299			

จากตารางที่ 5 พบว่า ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองจากการเรียนในโรงเรียนนักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีพรรคเหล่าที่ต่างกัน มีระดับความสนใจ ทั้งในรายด้านและภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) ยกเว้น ในด้าน หนังสือเรียนช่วยให้สนใจด้านการเมืองการปกครอง นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีพรรคเหล่าที่ต่างกัน มีระดับความสนใจที่แตกต่างกัน ($p < 0.05$)

ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองภายในครอบครัว นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรีที่มี พรรคเหล่าที่ต่างกัน มีระดับความสนใจ ทั้งในรายด้านและภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

3. การทดสอบสมมติฐานเมื่อจำแนกตามอาชีพของบิดา

H_0 : นักเรียนจำหน่ายเห็ด โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีอาชีพของบิดาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนจำหน่ายเห็ด โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีอาชีพของบิดาที่ต่างกันมีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียนจำหน่ายเห็ด โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามที่มีอาชีพของบิดาต่างกัน

ระดับความสนใจด้าน การเมืองการปกครอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P-Value
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.768	6	2.479	4.189	0.014
	ภายในกลุ่ม	65.077	293	0.396		
	รวม	68.845	299			

จากตารางที่ 6 พบว่า ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองในภาพรวมของนักเรียนจำหน่ายเห็ด โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีอาชีพของบิดาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจแตกต่างกัน ($p < 0.05$)

4. การทดสอบสมมติฐานเมื่อจำแนกตามอาชีพของมารดา

H_0 : นักเรียนจำหน่ายเห็ด โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีอาชีพของมารดาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนจำหน่ายเห็ด โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีอาชีพของมารดาที่ต่างกันมีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียนจำ
 ทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามที่มีอาชีพของ
 มารดาต่างกัน

ระดับความสนใจด้าน การเมืองการปกครอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P-Value
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.299	6	2.805	5.346	0.021
	ภายในกลุ่ม	64.546	293	0.437		
	รวม	68.845	299			

จากตารางที่ 7 พบว่า ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองในภาพรวมของนักเรียน
 จำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีอาชีพของมารดาที่ต่างกัน มีระดับความ
 สนใจแตกต่างกัน ($p < 0.05$)

5. การทดสอบสมมติฐานเมื่อจำแนกตามภูมิลำเนา

H_0 : นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกัน มีระดับความ
 สนใจทางการเมืองการปกครอง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกัน มีระดับความ
 สนใจทางการเมืองการปกครอง แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสนใจทางการเมืองการปกครองของนักเรียน
 จำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เมื่อจำแนกตามภูมิลำเนา

ระดับความสนใจด้าน การเมืองการปกครอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P-Value
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.770	24	0.199	0.853	0.667
	ภายในกลุ่ม	54.075	275	0.233		
	รวม	58.845	299			

จากตารางที่ 8 พบว่า ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองจากการเรียนใน โรงเรียนนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจ ทั้งในรายด้านและภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) ยกเว้น ในด้าน หนังสือเรียนช่วยให้สนใจด้านการเมืองการปกครอง นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจที่แตกต่างกัน ($p < 0.05$)

ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองภายในครอบครัว นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจ ทั้งในรายด้าน และภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

ข้อมูลด้านพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครอง

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ในการติดตามข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งที่ผ่าน ๆ มา

การติดตามข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งที่ผ่าน ๆ มา	นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ติดตามข่าวอยู่เสมอ	93	31.00
2. ไม่ได้ติดตามเท่าไร แต่ก็พอจะทราบเรื่อง	201	67.00
3. ไม่สนใจ/ไม่รู้เรื่อง	6	2.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ส่วนใหญ่ไม่ได้ติดตามเท่าไร แต่ก็พอจะทราบเรื่อง เกี่ยวกับการติดตามข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งที่ผ่าน ๆ มา จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ในการไป/ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การไป/ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ไป	270	90.00
2. ไม่ไป	30	10.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ส่วนใหญ่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะไปใช้สิทธิถึง 270 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี แหล่งที่มาของการทราบข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ผ่าน ๆ มา

แหล่งที่มาของการทราบ ข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งที่ผ่านๆมา	นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ป้ายประกาศหาเสียงเลือกตั้ง	47	15.67
2. การรณรงค์การเลือกตั้งของ กกต.	10	3.33
3. ฟังจากวิทยุ	2	0.67
4. โทรทัศน์	240	80.00
5. มีจดหมายแจ้งไปที่บ้าน	1	0.33
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ส่วนใหญ่ทราบข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ผ่านๆมา จากโทรทัศน์ถึง 240 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี
สาเหตุของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ผ่าน ๆ มา

สาเหตุของการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ผ่าน ๆ มา	นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากเลือกคนดีไปทำหน้าที่แทนตนเอง	216	72.00
2. ทำตามหน้าที่ของประชาชนทั่วไป	65	21.67
3. กลัวเสียสิทธิทางการเมือง	8	2.67
4. ไปเลือกพร้อมกับครอบครัว	11	3.67
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ส่วนใหญ่สาเหตุของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ผ่าน ๆ มา คือ อยากเลือกคนดีไปทำหน้าที่แทนตนเองถึง 216 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของทัศนคติของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ
อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี เกี่ยวกับคุณสมบัติของนักการเมืองที่ชื่นชอบมากที่สุด

คุณสมบัติของนักการเมือง	นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ	
	จำนวน	ร้อยละ
มีการศึกษาดี	37	4.11
เป็นผู้มีวิสัยทัศน์	3	0.33
เป็นคนทันสมัย	13	1.44
มีความซื่อสัตย์สุจริต	228	25.33
มีความคิดริเริ่ม	34	3.78
มีความสามารถในการแก้ปัญหา	128	14.22
มีชาติตระกูล	1	0.11
มีคุณธรรม	214	23.78
มีชื่อเสียงในสังคม	7	0.78

ตารางที่ 13 (ต่อ)

คุณสมบัติของนักการเมือง	นักเรียนจำหน่ายเหื่อ โรงเรียนชุมพลทหารเหื่อ	
	จำนวน	ร้อยละ
รับผิดชอบตอสังคม	141	15.37
มีประสบการณ์ทางการเมืองมาก่อน	13	1.44
มีประสบการณ์ในการบริหารธุรกิจ	8	0.89
สุขุม เยือกเย็น	7	0.78
กล้าพูดกล้าทำ	66	7.33
รวม	900	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า คุณสมบัติของนักการเมืองที่นักเรียนจำหน่ายเหื่อ โรงเรียนชุมพลทหารเหื่อ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ชอบมากที่สุด 3 อันดับแรก ดังนี้ อันดับที่ 1 คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 25.33 อันดับที่ 2 คือ มีคุณธรรม จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 23.78 อันดับที่ 3 คือ รับผิดชอบตอสังคม จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำหน่ายเหื่อ โรงเรียนชุมพลทหารเหื่อ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี
เกี่ยวกับปัญหาที่ต้องการให้แก้ไขมากที่สุด

คุณสมบัติของนักการเมือง	นักเรียนจำหน่ายเหื่อ โรงเรียนชุมพลทหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
ยาเสพติด	156	17.33
สิ่งแวดล้อม	48	5.33
การค้า / การส่งออก	7	0.78
เศรษฐกิจ	141	15.67
พลังงาน	11	1.22
การแก้ปัญหาความยากจน	112	12.44
ด้านสาธารณสุข	20	1.22
ด้านความมั่นคง	71	7.89
การปราบปรามคอร์รัปชัน	124	13.78

ตารางที่ 14 (ต่อ)

คุณสมบัติของนักรเมือง	นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ	
	จำนวน	ร้อยละ
การว่างงาน	25	2.78
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	16	1.78
การศึกษา	131	14.56
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	34	3.78
สังคมและวัยรุ่น	2	0.22
3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	2	0.22
รวม	900	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัญหาที่นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ต้องการแก้ไขมากที่สุด 3 อันดับแรก ดังนี้ อันดับที่ 1 คือ ยาเสพติด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 17.33 อันดับที่ 2 คือ เศรษฐกิจ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67 อันดับที่ 3 คือ การศึกษา จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 14.56

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่สนใจเข้าไปมีบทบาททางการเมืองในอนาคต

การเข้าไปมีบทบาททางการเมืองใน อนาคต	นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เล่นการเมือง	47	15.67
2. ไม่เล่นการเมือง	253	84.33
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า นักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี มีเพียง 15.67% ที่ในอนาคตอยากเล่นการเมือง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การนำเสนอผลการวิจัยในบทที่ 5 นี้ แบ่งออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. การอภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสนใจทางการเมืองของนักเรียนจำพวกทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี จำนวน 300 คน

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลปรากฏว่า นักเรียนจำพวกทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี จำนวน 300 คน เป็นเพศชายทั้งหมด จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ศึกษาในพรคนาวิกโยธิน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 พรคนาวิน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และพรคนกบิน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 บิดาของนักเรียนจำพวกทหารเรือ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มารดาของนักเรียนจำพวกทหารเรือ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.67

2. ข้อมูลด้านระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง

จากการวิเคราะห์นักเรียนจำพวกทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี จำนวน 300 คน ด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองจากการเรียนในโรงเรียน มีระดับความสนใจ “ปานกลาง” (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.10) และด้านความสนใจด้านการเมืองการปกครองภายในครอบครัว มีระดับความสนใจ “ปานกลาง” (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.06)

3. ด้านการเปรียบเทียบเกี่ยวกับระดับความสนใจทางการเมือง

3.1 เมื่อจำแนกตามชั้นปีการศึกษา

นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีระดับชั้นที่ต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง แตกต่างกัน ($p < 0.05$)

3.2 เมื่อจำแนกตามพรรคเหล่า

นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีพรรคเหล่าที่ต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

3.3 เมื่อจำแนกตามอาชีพของบิดา

นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีอาชีพของบิดาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง แตกต่างกัน ($p < 0.05$)

3.4 เมื่อจำแนกตามอาชีพของมารดา

นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีอาชีพของมารดาที่ต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง แตกต่างกัน ($p < 0.05$)

3.5 เมื่อจำแนกตามภูมิลำเนา

นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีระดับความสนใจทางการเมืองการปกครอง ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

4. ข้อมูลด้านพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลปรากฏว่า นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี จำนวน 300 คน ส่วนใหญ่ไม่ได้ติดตามข่าวเท่าไร แต่ก็จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการติดตามข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ผ่านๆมา จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 ส่วนใหญ่ถ้ามีสิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะไปใช้สิทธิ์ถึง 270 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ส่วนใหญ่ทราบข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ผ่านๆมา จากโทรทัศน์ถึง 240 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนใหญ่สาเหตุของการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งที่ๆผ่านมา คืออยากเลือกคนดีไปทำหน้าที่แทนตนเองถึง 216 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00

คุณสมบัติของนักการเมืองที่นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ชอบมากที่สุด 3 อันดับแรก ดังนี้ อันดับที่ 1 คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ 25.33 อันดับที่ 2 คือ มีคุณธรรม ร้อยละ 23.78 อันดับที่ 3 คือ รับผิดชอบต่อสังคม ร้อยละ 15.67

มีเพียง 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67 ที่ในอนาคตอยากเล่นการเมือง และหากนายกรัฐมนตรี ปัญหาที่นักเรียนจำหน่ายเหรี โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี อยากที่จะ

แก้ไขมากที่สุด 3 อันดับแรก ดังนี้ อันดับที่ 1 คือ ยาเสพติด ร้อยละ 17.33 อันดับที่ 2 คือ เศรษฐกิจ ร้อยละ 15.67 อันดับที่ 3 คือ การศึกษา ร้อยละ 14.56

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความสนใจทางการเมื่อนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี จากการศึกษาพบว่า ในด้านชั้นปีนั้น ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญทิพย์ ใจจำ เรื่องความสนใจทางการเมืองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมารีย์วิทยา ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ,ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน ส่วนของการศึกษาความสนใจทางการเมืองของนักเรียนจำ พบว่า นักเรียนจำทหารเรือต่างชั้นปีกัน ความสนใจทางการเมืองแตกต่างกัน และพบว่านักเรียนจำชั้นปีที่ 1 มีความสนใจทางการเมือง มากกว่านักเรียนจำชั้นปีที่ 2 เพราะการฝึกหัดศึกษาของนักเรียนจำชั้นปีที่ 1 เน้นไปที่การศึกษา ภาทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ ทำให้นักเรียนอยู่ในที่ที่สามารถติดตามข่าวสารและมีโอกาสกลับ ภูมิภาคได้มากกว่านักเรียนชั้นปีที่ 2 ซึ่งเน้นหนักไปที่การฝึกปฏิบัติภาคสนามถึงอำนาจความ สะดวกและข่าวสารเข้าไม่ถึง อีกทั้งความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ของนักเรียนจำชั้นปีที่ 1 มีความกระตือรือร้นมากกว่านักเรียนชั้นปีที่ 2 ทำให้ระดับความสนใจทางการเมืองของนักเรียนจำ ชั้นปีที่ 1 มีความสนใจทางการเมืองมากกว่านักเรียนชั้นปีที่ 2

ในด้านพรรคเหล่านั้น ที่มีความสนใจทางการเมืองไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน เป็นเพราะรูปแบบของการฝึกในด้านพรรคเหล่านี้ในโรงเรียนชุมพลทหารเรือ จะเป็นการ ฝึกในสถานที่เดียวกันเพียงแต่ทำงานคนละรูปแบบเท่านั้น ไม่เหมือนกับงานวิจัยเรื่องความสนใจ ทางการเมืองไทยของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีความเปิดกว้างในการรับรู้ข่าวสาร มากกว่า ทำให้ชั้นปีการศึกษามีผลต่อความสนใจทางการเมืองมากกว่า

ในด้านอาชีพของบิดามารดา มีความสนใจทางการเมืองที่แตกต่างกัน เป็นเพราะช่อง ทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของนักเรียนจำทหารเรือมาจากบิดามารดา จึงมีผลต่อความสนใจทาง การเมืองของนักเรียนจำทหารเรือ ความสนใจทางการเมืองของนักเรียนจำทหารเรือจึงเป็นไปในทาง เดียวกับบิดามารดา

ในด้านภูมิภาคของนักเรียนจำ ที่มีความสนใจทางการเมืองไม่แตกต่างไม่ตรงตาม สมมติฐาน เป็นเพราะว่า การเป็นจำนักเรียนทหารเรือ นั้นโอกาสที่จะได้กลับภูมิลำเนา มีเพียง วันหยุดเสาร์อาทิตย์เท่านั้น ซึ่งนักเรียนจำทหารเรือส่วนใหญ่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ใกล้กับโรงเรียนชุม พลทหารเรือ ซึ่งการเดินทางกลับภูมิลำเนาในระยะเวลาอันสั้นนั้นเป็นไปได้น้อยมาก อีกทั้ง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางก็สูง ทำให้นักเรียนจำส่วนใหญ่ขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับ

การเมือง และนโยบายของนักเรียนจำหน่ายหนังสือที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารอย่างมากคือ การห้ามใช้โทรศัพท์มือถือ และคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นช่องทางที่ทำให้ได้รับข่าวสารอย่างหนึ่ง ตารางการปฏิบัติประจำวันก็เช่นกันที่ทำให้เวลาส่วนตัวของนักเรียนจำหน่ายในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองทำได้น้อยมาก ทำให้โดยรวมแล้วนักเรียนจำหน่ายหนังสือที่มีความสนใจทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1. ควรปลูกฝังนักเรียนจำหน่ายหนังสือในเรื่องความคิดเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย
2. ควรให้ความสำคัญด้านการเมืองแก่นักเรียนจำหน่ายหนังสือปลูกฝังในเรื่องจิตสำนึกผิดชอบ ชั่ว ดี รวมถึงความรับผิดชอบ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน
3. ปลูกฝังให้นักเรียนจำหน่ายหนังสือมีความสนใจด้านการเมืองการปกครอง เพื่อให้ได้คนที่ดีมาบริหารบ้านเมืองอย่างแท้จริง
4. ปลูกฝังนักเรียนจำหน่ายหนังสือให้เห็นถึงภัยร้ายของการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อเป็นแรงผลักดันในการจัดการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองให้หมดไปมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในลักษณะประเด็นเดียวกันแต่เปลี่ยนกลุ่มประชากร เป็นนักเรียนทหารเหล่าทัพอื่น เช่น นักเรียนนายสิบ นักเรียนอากาศ นักเรียนพลตำรวจ เพื่อจะได้รับรู้วิวัฒนาการในด้านความสนใจทางการเมืองของนักเรียนทหารเหล่าทัพอื่น
2. ควรศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการยกระดับความสนใจทางการเมืองของนักเรียนจำหน่ายหนังสือและนักเรียนทหารเหล่าทัพอื่น

บรรณานุกรม

- กองทัพเรือ. (2551). *ระเบียบการสมัครเข้าเป็นนักเรียนจ่าทหารเรือ*. กรุงเทพฯ: กรมสารบรรณทหารเรือ.
- กองบรรณาธิการมติชน. (2549). 289 ข่าวดัง 3 ทศวรรษหนังสือพิมพ์มติชน พ.ศ. 2521-2549. กรุงเทพฯ: มติชน.
- กมล สมวิเชียร. (2513). *พัฒนาการการเมือง*. พระนคร: โรงพิมพ์สมาคมนักสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- จารุภัทร เรื่องสุวรรณ. พล.ต. (2537). *ทหารกับการพัฒนาประเทศ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- จรูญ สุภาพ. (2528). *ลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- เจษฎา ณ ระนอง. (2552). *ความสนใจทางการเมืองไทยของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ งบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของหน่วยงาน คณะรัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2519). *ประชาธิปไตย สังคมนิยม คอมมิวนิสต์กับการเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์เศ.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2535). *รัฐ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. (2552). *Publication (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทินพันธุ์ นาคะตะ. (2534). *ประชาธิปไตยไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญทริกา บุรณะบุตร. (2534). *บทบาททางการเมืองของ พลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ (พ.ศ. 2475-2490)*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประวัติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประทีป สายเสน. (2551). *กบฏวังหลวง กับสถานะของปรีดี พนมยงค์*. กรุงเทพฯ: ฐานันท์.
- ประเวศ วะสี. (2538). *ระบบราชการมะเร็งของประเทศ*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเผยแพร่ชีวิตประเสริฐ.
- เพ็ญทิพย์ ศรีใส. (2551). *ความสนใจทางการเมืองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมารีย์วิทยา*. นครราชสีมา: โรงเรียนมารีย์วิทยา.
- นิยม สุขรองแพ่ง. (2529). *ทหารเรือกบฏแมนฮัตตัน*. กรุงเทพฯ: ศิลปวัฒนธรรม.
- มนัส จารุภา, นต. (2547). *เมื่อข้าพเจ้าจี๋จอมพล ป.* กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2538). *รีเอ็นจিনিยริงระบบราชการไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: มติชน.

- วนิช บรรจง. (2520). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- วัชร ทรัพย์มี. (2545). *ความหมายของความสนใจ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิไลพร คำสะอาด. (2542). *การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยและความสนใจในวิธีการสอนภาษาไทย ท 401 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงและเกมประกอบการสอน*. เพชรบุรี: โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา.
- วีระชาติ ชุ่มสนิท. (2549). *24 นายกรัฐมนตรีไทย*. กรุงเทพฯ: ออลบุ๊กส์พับลิชชิง.
- วินทร์ เลียววาริณ. (2537). *ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- วัลลภ ลำพาย. (2535). *ความรู้สึกลำพวนต่อการเมืองและความสนใจทางการเมืองของข้าราชการไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการกรมส่งเสริมสหกรณ์ส่วนกลาง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลิขิต ชีรเวทิน. (2539). *การเมืองการปกครองของไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลิขิต ชีรเวทิน. (2543). *การเมืองการปกครองของไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุขุม นวลสกุล, วิทยา นภาศิริกุลกิจ และวิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ์. (2535). *การเมืองและการปกครองไทย (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: มหาลัยรามคำแหง.
- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2545). *การเมือง: แนวคิดและการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สิทธิพันธ์ พุทธหุน. (2536). *ทฤษฎีพัฒนาการทางการเมือง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสนีย์ คำสุข. (2546). *พรรคการเมืองกับพัฒนาการทางการเมืองไทย*. ม.ป.ท.
- สุจิต บุญบงการ. (2542). *การพัฒนาทางการเมืองของไทย, ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหาร สถาบันทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน (พิมพ์ครั้งที่ 4)* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หนังสือพิมพ์ผู้แทน. (2530). *สวดยศผู้แทนไทย*. กรุงเทพฯ: ศิลปะสนองการพิมพ์.
- เสนีย์ ปราโมช. (2548). *ชีวลิขิต*. ม.ป.ท.
- อมร รักษาต้ย. (2544). *การเมืองการปกครองไทย ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: วี เจ พรินติ้ง.
- อมรวิชัย นาคทรพ. (2540). *ความฝันของแผ่นดิน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อดิศร เหลลาแถว. (2547). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจทางการเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เพื่อทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียนจำหน่ายหนังสือ โรงเรียน
ชุมพลทหารเรือ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี

โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียน

ตอนที่ 3 พฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความในช่องว่าง ที่เป็นความจริงมากที่สุด

- กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปี ปีที่ 1 ปีที่ 2
- ท่านสังกัดอยู่พรรค-เหล่าใด นาวิน กลิน
 นาวิกโยธิน
- อาชีพของบิดา รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
 เจ้าของกิจการ/นักธุรกิจ รับจ้าง
 นักการเมือง นักกฎหมาย
 สถาปนิก วิศวกร
 แพทย์ พยาบาล
 เกษตรกร อื่น.....
- อาชีพของมารดา รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
 เจ้าของกิจการ/นักธุรกิจ รับจ้าง
 นักการเมือง นักกฎหมาย
 สถาปนิก วิศวกร
 แพทย์ พยาบาล
 เกษตรกร อื่นๆ.....

ตอนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมความสนใจด้านการเมืองการปกครองของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียน
ชุมพล ทหารเรือ อ.สัดหีบ จ.ชลบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงใน () หรือเติมข้อความในช่องว่าง
ที่เป็นความจริงมากที่สุด

1. ท่านติดตามข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งที่ผ่าน ๆ มา หรือไม่
 - () 1.ติดตามข่าวอยู่เสมอ
 - () 2.ไม่ได้ติดตามเท่าไร แต่ก็พอจะทราบเรื่องบ้าง
 - () 3.ไม่สนใจ / ไม่รู้เรื่อง
2. ถ้าท่านมีสิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านจะไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง หรือไม่
 - () 1.ไป
 - () 2.ไม่ไป
3. ท่านทราบข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งที่ผ่าน ๆ มา จากแหล่งใด
 - () 1.ป้ายประกาศหาเสียงเลือกตั้ง
 - () 2.การรณรงค์การเลือกตั้งของ กกต.
 - () 3.ฟังจากวิทยุ
 - () 4.โทรทัศน์
 - () 5.มีจดหมายแจ้งไปที่บ้าน
 - () 6.อื่นๆ โปรดระบุ
4. ถ้าท่านมีโอกาสไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านจะเลือกด้วยสาเหตุใด
 - () 1. อยากเลือกคนดีไปทำหน้าที่แทนตนเอง
 - () 2. ทำตามหน้าที่ของประชาชนทั่วไป
 - () 3. กลัวเสียสิทธิ์ทางการเมือง
 - () 4. ไปเลือกพร้อมกับครอบครัว
 - () 5. เพื่อนชวนไปใช้สิทธิ์
 - () 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. คุณสมบัติใดของนักการเมืองที่ท่านชอบมากที่สุด (เลือกตอบได้ 3 ข้อเท่านั้น)
 - () 1.มีการศึกษาดี
 - () 2.เป็นผู้มีวิสัยทัศน์
 - () 3.เป็นคนทันสมัย
 - () 4.มีความซื่อสัตย์สุจริต
 - () 5.มีความคิดริเริ่ม
 - () 6.มีความสามารถในการแก้ปัญหา
 - () 7.มีชาติตระกูล
 - () 8. มีคุณธรรม
 - () 9. มีชื่อเสียงในสังคม
 - () 10. รับผิดชอบต่อสังคม
 - () 11. มีประสบการณ์ทางการเมืองมาก่อน
 - () 12. มีประสบการณ์ในการบริหารธุรกิจ
 - () 13. สุขุม เยือกเย็น
 - () 14. กล้าพูดกล้าทำ
 - () 15. อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ถ้าท่านดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านต้องการจะแก้ปัญหาด้านใดมากที่สุด(เลือกตอบได้ 3 ข้อเท่านั้น)

() 1.ยาเสพติด	() 8.ด้านความมั่นคง
() 2.สิ่งแวดล้อม	() 9.การปราบปรามคอร์รัปชัน
() 3.การค้า/การส่งออก	() 10.การว่างงาน
() 4.เศรษฐกิจ	() 11.ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
() 5.พลังงาน	() 12.การศึกษา
() 6.ปัญหาความยากจน	() 13.ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
() 7.ด้านสาธารณสุข	() 14.อื่นๆโปรดระบุ.....

7. ท่านคิดว่าในอนาคตท่านจะเล่นการเมืองหรือไม่

() 1. เล่นการเมือง	() 2. ไม่เล่นการเมือง

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนชุมพลทหารเรือ

ประวัติความเป็นมา

สาเหตุที่ริเริ่มตั้งโรงเรียนต่าง ๆ ก็เนื่องจากเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ.2436 (ร.ศ. 112) ประเทศไทยถูกกองเรือฝรั่งเศสรุกราน โดยนำกองเรือแล่นผ่านสันดอนเข้ามาทำให้ประเทศไทยต้องเสียดินแดนให้แก่ฝรั่งเศส เป็นจำนวนมาก จึงทำให้ทางราชการเห็นความจำเป็นในกิจการทหารเรือมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในการฝึกอบรมนายทหารชั้นประทวนให้มีความรู้และเป็นจำที่ดีไปปฏิบัติราชการตามเรือและกรมกองต่าง ๆ ฉะนั้นในปี พ.ศ.2438 (ร.ศ.114) จึงได้ตั้งโรงเรียนนายสิบทหารเรือขึ้น โดยคัดเลือกเอานักเรียนจากบุตรทหารเรือที่มีความประพฤติดีเข้าเป็นนักเรียนในโรงเรียนนี้ และใช้ศาลาการเปรียญของวัดวงษ์มุลเป็นที่เรียนต่อมากระทรวงทหารเรือดำริที่จะให้จำและพลทหารได้มีการศึกษาให้มีความรู้สูงขึ้นตามสมัยจึงยุบโรงเรียนนายสิบทหารเรือขึ้นเสียแล้วตั้งโรงเรียนจำขึ้นแทน คือ

1. โรงเรียนอาวูช เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ.2450 (ร.ศ.126) กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 79/1746 ให้กรมยุทธศึกษาทหารเรือจัดวางปืนใหญ่ในเรือรานรุกไฟรี สำหรับเป็นโรงเรียนอาวูช ปืนใหญ่และเรียกชื่อว่า "โรงเรียนอาวูช" ขึ้นอยู่กับกรมยุทธศึกษาทหารเรือ โดยมี เรือเอกหลวงศักดิ์คาเดชะ เป็นผู้บังคับการ จึงควรนับว่าเป็นผู้บังคับการ โรงเรียนจำคนแรกที่มีหลักฐานแน่นอน ครั้นวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2451(ร.ศ.127) กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 198/4381 มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ถอนเรือรานรุกไฟรีออกจากประจำการ เนื่องจากมีความชำรุดมาก (ภายหลังจึงไปจมไว้ที่หินกองในอ่าวเกาะสีชัง) ส่วนโรงเรียนอาวูชให้ยกขึ้นมาทำการสอนบนบก โดยจัดให้นักเรียนพักที่โรงเรียนเก่าที่วัดวงษ์มุล เวลาเรียนให้ไปเรียนที่โรงเรียนนายเรือ จนกว่าจะได้สร้างโรงเรียนอาวูชให้เป็นการถาวรขึ้น (ในบริเวณกรมยุทธศึกษาทหารเรือ) ครั้นเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2453 (ร.ศ.129) กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 62/1374 ให้เปลี่ยนนามโรงเรียนอาวูชเสียใหม่ว่า "โรงเรียนจำ" โดยเหตุที่ได้เพิ่มวิชาเดินเรือเข้าในวิชาที่มีประจำโรงเรียนอาวูชแล้ว จึงเป็นการเริ่มมีโรงเรียนจำที่จะแยกออกเป็นจำเหล่าต่าง ๆ ในภายหน้าต่อไป

2. โรงเรียนจำตอร์ปีโด วันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ.2456 กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 261/12773 กำหนดให้มีการเรียนตอร์ปีโด ที่กรมสรรพาวุธ จึงนับว่าเป็นการเริ่มมีโรงเรียนจำตอร์ปีโดแล้ว

3. โรงเรียนช่างกล กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 527/19825 ให้กรมยุทธศึกษาทหารเรือแบ่งนักเรียนที่จะรับใหม่ สำหรับ พ.ศ.2475 นั้นออกเป็นจำช่างกล 1 ใน 5 ของจำนวนนักเรียนจำทั้งหมด จึงเริ่มมีนักเรียนช่างกลขึ้น

4. โรงเรียนพลทหารเรือกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2458 กระทรวงทหารเรือ มีคำสั่งที่ 227/05758 ตั้งกรรมการตรวจการสร้างที่พักนายทหารและสถานที่ต่าง ๆ ที่ป้อมเสื่อชอนเลียบ จึงนับได้ว่าการก่อสร้างที่ป้อมเสื่อชอนเลียบ คราวนี้เป็นการเริ่มจะได้มีโรงเรียนชุมพลทหารเรือในกาลต่อไป และได้ให้กรมยุทธศึกษาทหารเรือเป็นเจ้าหน้าที่ปกครองรักษา เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2459 กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 2/00166 ให้ย้ายกองโรงเรียนจำไปตั้งศึกษาที่ป้อมเสื่อชอนเลียบ โดยมี ร.ล.บรรจจุชะโลธร เป็นพาหนะขนของและในวันที่ 28 เดือนเดียวกันนั่นเอง กระทรวงทหารเรือได้มีคำสั่งที่ 55/01147 ให้กรมชุมพลทหารเรือ จัดตั้งกองโรงเรียนพลอาสาทหารเรือกรุงเทพฯ ขึ้น เพื่อรับพลอาสาจากกองต่าง ๆ และได้เปลี่ยนนามจากโรงเรียนพลอาสาทหารเรือกรุงเทพฯ เป็น "โรงเรียนพลทหารเรือกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2459

5. โรงเรียนพลทหารช่าง เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2459 กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 168/04296 ให้กรมยุทธโยธาทหารเรือ ตั้งโรงเรียนพลทหารช่างขึ้นในบริเวณกรมยุทธโยธาทหารเรือ และลงคำสั่งที่ 59/00903 ลงวันที่ 23 เมษายน 2460 ให้กรมยุทธศึกษาทหารเรือรับปกครอง

6. โรงเรียนพันจ่า กระทรวงทหารเรือ มีคำสั่งที่ 30/00492 ลง 11 เมษายน 2460 จัดตั้งโรงเรียนพันจ่าทหารเรือขึ้น เนื่องจาก ขาดแคลนพันจ่าที่จะรับหน้าที่เหนือจำขึ้นไป โดยให้อยู่ในปกครองของผู้บังคับการกองโรงเรียนจ่าทหารเรือ ครั้งเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2460 กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 42/00657 ให้เปลี่ยนนามโรงเรียนจ่าและโรงเรียนพันจ่า เป็น "โรงเรียนพันจ่าและจ่า" การบังคับบัญชาคงเป็นไปตามเดิมทุกประการ ต่อมาเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2461 (ร.ศ. 137) กระทรวงทหารเรือได้ออกข้อบังคับทหารว่าด้วยการศึกษาและสถานที่ศึกษาใหม่ โดยรับพลทหารเกณฑ์ใหม่เข้าเรียน และได้จัดตั้งตามสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้คือ

6.1 กองโรงเรียนพลเรือตามจังหวัดชายทะเล ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของกรมทหารเรือชายทะเล เรียกว่า กองโรงเรียนพล ทหารเรือที่ 1 (สมุทรสงคราม) ที่ 2 (สมุทรสาคร) ที่ 3 (จังหวัดพระประแดง) ที่ 4 (สมุทรปราการ) ที่ 5 (บางพระจังหวัดชลบุรี) ที่ 6 (บ้านเพจังหวัดระยอง) กองโรงเรียนพลทหารเรือทั้ง 6 แห่งนี้ เป็นสถานที่ศึกษาวิชาการเรือ

6.2 โรงเรียนจ่าทหารเรือ เป็นสถานที่ศึกษาวิชาการเรือ ตั้งอยู่บนป้อมเสื่อชอนเลียบขึ้นตรงต่อกรมยุทธศึกษาทหารเรือ

6.3 กรมสรรพาวุธทหารเรือ เป็นสถานที่ศึกษาวิชาเหล่าปืนใหญ่ เรียกว่า โรงเรียนจำปืน ขึ้นตรงต่อกรมสรรพาวุธทหารเรือ

6.4 กรมสรรพาวุธทหารเรือ เป็นสถานที่ศึกษาเหล่าตอร์ปิโด และทุ่นระเบิด เรียกว่า โรงเรียนจำตอร์ปิโดและทุ่นระเบิดขึ้นตรงต่อกรมสรรพาวุธทหารเรือ

6.5 กรมสรรพาวุธทหารเรือ เป็นสถานที่ศึกษาวิชาเหล่าประดาน้ำ เรียกว่า โรงเรียนจำประดาน้ำ ขึ้นตรงต่อกรมสรรพาวุธทหารเรือ

6.6 กรมยุทธโยธาทหารเรือ เป็นสถานที่ศึกษาวิชากลจักร เรียกว่า โรงเรียนจำกลจักร ขึ้นตรงต่อกรมยุทธโยธาทหารเรือ

6.7 กรมเสนาธิการทหารเรือแผนกที่ 6 เป็นสถานที่ศึกษาวิชาเหล่าอาณัติสัญญาณ ตั้งอยู่ที่สถานีวิทยุโทรเลขทหารเรือ กรุงเทพฯ ตำบลประทุม เรียกว่า โรงเรียนอาณัติสัญญาณ ขึ้นตรงต่อกรมเสนาธิการทหารเรือ

ทหารเกณฑ์ซึ่งได้รับการคัดเลือกส่งไปศึกษาวิชาตามโรงเรียนจำต่าง ๆ นั้น ต่อไปให้เรียกว่า "นักเรียนจำ" และนักเรียนจำผู้สอบไล่ได้ รับประกาศนียบัตรให้เรียกว่า "จำสำรอง" ต่อมาเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2463 กระทรวงทหารเรือได้ออก ขทร.บพที่ 378 แก่หมวดที่ 3 ข้อ 9 ให้โรงเรียนจำต่าง ๆ ซึ่งขึ้นตรงต่อกรมสรรพาวุธทหารเรือ นั้นรวม เรียกชื่อว่า "โรงเรียนจำอาวุธ" เพื่อสะดวกแก่การบังคับบัญชาและสถานที่ซึ่งต้องรวมกันอยู่เป็นแห่งเดียวกัน ครั้นเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2464 กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 309/06746 ให้เปลี่ยนระเบียบการปกครองและการบังคับบัญชาในกระทรวงทหารเรือ คือให้

1. โอนกองโรงเรียนจำเรือ จากกรมยุทธศึกษาทหารเรือ

2. โอนกองโรงเรียนพลทหารเรือกรุงเทพฯ จากกรมชุมพลทหารเรือ ไปขึ้นอยู่ในกรมทหารเรือชายทะเล ตั้งแต่ 1 ธันวาคม 2464 เป็นต้นไป และเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2465 กระทรวงทหารเรือมีคำสั่งที่ 354/12484 ให้เปลี่ยนนามกองโรงเรียนพลทหารเรือกรุงเทพฯ เป็น "กองสำรองทัพเรือ" และต่อมาก็ได้ยกเลิกกองโรงเรียนพลทหารเรือที่ 2 และที่ 6 เสีย ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2465

จะเห็นได้ว่ามีการล้มเลิกกองโรงเรียนพลทหารเรือต่าง ๆ เป็นลำดับมา และได้ส่งพลทหารเหล่านั้นให้มาฝึกหัดศึกษาที่กรมชุมพลทหารเรือ โอนโรงเรียนจำอาวุธนอกจากนักเรียนจำแผนกประดาน้ำไปรวมเป็นโรงเรียนจำเรือในสังกัดกรมทหารเรือชายทะเล ตั้งแต่ 14 เมษายน 2466 และเลิกกรมทหารเรือชายทะเล ไปสังกัด กรมชุมพลทหารเรือ การที่ได้มีการโอนและเปลี่ยนแปลงโรงเรียนจำเรือ และจำอาวุธกันเป็นการใหญ่ก็เพื่อให้กิจการของโรงเรียนจำเรือได้เจริญก้าวหน้าต่อไป ต่อมาเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2469 มีคำสั่งที่ 539/21082 ให้ยุบเลิกกองสำรองทัพเรือ กองโรงเรียนพลทหารเรือ และตั้งกอง โรงเรียนจำสำรองขึ้นแทนที่กองโรงเรียนพลทหารประจำเรือสมุทรปราการ เป็นการรวมโรงเรียนต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นโรงเรียนเดียว และเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2472 ได้มีคำสั่งที่ 38/01258 ให้เปลี่ยนนามจาก "กองโรงเรียนจำสำรอง" มาเป็น "กองโรงเรียนชุมพลทหารเรือ" โดยเห็นว่าตามที่กองโรงเรียนจำสำรองมีหน้าที่ทำการอบรมสั่งสอน

ทหารต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรไม่เฉพาะแต่นักเรียนจำสำรองประเภทเดียวยังทำการอบรมมา สั่งสอนทหารต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรทั่วไปในราชนาวิกด้วย จึงเห็นว่าภารกิจนี้มิมีนามว่ากองโรงเรียนจำสำรอง นั้น ยังไม่สมนามตามหน้าที่จึงให้เปลี่ยนนามเสียใหม่ดังกล่าว กองโรงเรียนชุมพลทหารเรือ จึงถือกำเนิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 29 เมษายน 2472 เป็นต้นมา ต่อมาเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2495 (ร.ศ.171) กองทัพเรือได้มีคำสั่งที่ 20/95 ให้ย้ายกองโรงเรียนชุมพลทหารเรือ จากสมุทรปราการมาตั้งที่ โรงเรียนนายเรือเกร็ดแก้ว อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี และย้ายกองโรงเรียนนายเรือ ไปตั้งที่กองโรงเรียนชุมพลทหารเรือ สมุทรปราการ เป็นการสับเปลี่ยนสถานที่กัน เพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างของทางราชการ ในปี พ.ศ.2500

กองทัพเรือได้ออกระเบียบว่าด้วยการศึกษาใหม่ และได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คือโรงเรียนที่ขึ้นตรงต่อกองทัพเรือ โดยกรมกำลังพลทหารเรือเป็นผู้บังคับบัญชา ได้แก่ โรงเรียนนายทหารเรือ

ส่วนที่ 2 คือโรงเรียนที่ขึ้นอยู่ในความบังคับบัญชาของกรมยุทธศึกษาทหารเรือ ได้แก่ โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ โรงเรียนพลทหาร

ส่วนที่ 3 คือโรงเรียนที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กัส่วนที่ 1 และที่ 2 โรงเรียนเหล่านี้ได้แก่ โรงเรียนอาชีพเฉพาะอย่างของทหาร

นับตั้งแต่โรงเรียนชุมพลทหารเรือ เริ่มถือกำเนิดตั้งแต่วันที่ 29 เมษายน 2472 จนถึงปัจจุบันนี้ (พ.ศ.2547) ได้มีการปรับปรุงแก้ไขการศึกษาของนักเรียนจำให้เจริญก้าวหน้าเป็นลำดับเรื่อยมา จนในปัจจุบันนี้โรงเรียนชุมพลทหารเรือ ได้ทำการฝึกหัดศึกษาโดยรับสมัครนักเรียนจากบุคคลภายนอกที่มีความประสงค์จะสมัครเข้าเป็นนักเรียนจำทหารเรือ โดยมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้คือ สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และมีอายุตั้งแต่ 16ปี ถึง 20 ปี โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นพรรคเหล่าต่าง ๆ คือ

1. พรรคนาวิน แบ่งออกเป็น

1.1 เหล่าทหารสามัญ เป็นเหล่าที่ปฏิบัติงานในเรือเป็นส่วนใหญ่ บนคาบฟ้า ถือท้ายเรือ ฯลฯ วิชาที่ศึกษามีวิชาเกี่ยวกับเรือ เดินเรือ และงานสารบรรณทั่วไป ใช้เวลาศึกษา 2 ปี

1.2 เหล่าทหารการเงิน เป็นเหล่าที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่

1.3 เหล่าปืนใหญ่ เป็นเหล่าที่ปฏิบัติงานในเรือที่เกี่ยวกับการใช้อาวุธการระวังรักษาประจำเรือ เช่น ปืนใหญ่ ปืนกล ฯลฯ ศึกษาเกี่ยวกับวิชาเดินเรือ และการอาวุธทางเรือ ใช้เวลาศึกษา 2 ปี

1.4 เหล่าสัตตัญญาณวิฑู เป็นเหล่าที่มีการปฏิบัติงานทั้งทางบกและในเรือ การศึกษาส่วนใหญ่จะหนักไปในทางด้านการรับส่งวิทยุ และระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการสื่อสาร ใช้เวลาศึกษา 2 ปี

1.5 เหล่าสัตตัญญาณ โชนาร์ เป็นเหล่าที่มีการปฏิบัติงานในเรือ การศึกษาส่วนใหญ่จะหนักไปในทางใช้เครื่องมือเกี่ยวกับการค้นหาเป้าซึ่งอยู่ใต้น้ำใช้เวลาศึกษา 2 ปี

1.6 เหล่าสัตตัญญาณเรดาร์ เป็นเหล่าที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ในเรื่องการศึกษาจะหนักไปในทางการใช้เครื่องมือในการค้นหาเป้าพื้นน้ำ และในอากาศ ใช้เวลาศึกษา 2 ปี

1.7 เหล่าทัศนสัตตัญญาณเป็นเหล่าที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ในเรื่องการศึกษาจะหนักไปในทางการรับ-ส่งสัญญาณด้วยขงและโคมไฟตลอดจนการโทรศัพท์ นอกจากนั้นจะต้องศึกษาเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาเป็นพิเศษ เพื่อให้ทำหน้าที่เป็นครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนทหาร ได้ ใช้เวลาศึกษา 2 ปี

2. พรรคกลิน เป็นพรรคที่ปฏิบัติงานในเรือเป็นส่วนใหญ่ การศึกษาจะหนักในทางการใช้เครื่องขับเคลื่อน และเครื่องจักรกลในเรือ รวมทั้งการซ่อมทำชิ้นส่วนของเครื่องนั้น ๆ ใช้เวลาศึกษา 2 ปี

3. พรรคนาวิกโยธิน เป็นพรรคที่ปฏิบัติงานบนบก การศึกษาจะเน้นหนักเกี่ยวกับการรบสะเทินน้ำสะเทินบก ซึ่งจะมีเหล่าต่าง ๆ เช่น เหล่าทหารราบ ทหารปืนใหญ่ ทหารขนส่ง การแยกเหล่านี้จะทำการแยกเมื่อได้ศึกษาในชั้นปีที่ 2 ใช้เวลาศึกษา 2 ปี

4. พรรคพิเศษ เป็นพรรคที่ปฏิบัติงานบนบกเป็นส่วนใหญ่ การศึกษาจะเน้นหนักตามเหล่าของตนคือ

4.1 เหล่าทหารการแพทย์ ศึกษาเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล ใช้เวลาศึกษา 3 ปี มากกว่านักเรียนจำทุกพรรค-เหล่า

4.2 เหล่าทหารพลาธิการ ศึกษาเกี่ยวกับการพลาธิการ การพัสดุใช้เวลาศึกษา 2 ปี

4.3 เหล่าทหารช่างยุทธโยธา ซึ่งมี 2 สาขา คือ สาขาไฟฟ้า และสาขาอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตร 2 ปี ทั้ง 2 สาขา สาขาไฟฟ้า ศึกษาเกี่ยวกับการแก้ไขซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องใช้เกี่ยวกับไฟฟ้าสื่อสาร สาขาอิเล็กทรอนิกส์ ศึกษาเกี่ยวกับการแก้ไข ซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์

ในการศึกษาชั้นปีที่ 1 จะส่งตัวนักเรียนจำทุกพรรคเหล่าไปฝึกภาคสาธารณสุขที่โรงเรียนชุมพลทหารเรือ เกสต์แก้ว อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีระยะเวลา 1 เดือน เพื่อให้นักเรียนรู้จักขนบธรรมเนียมทหารเรือ ปรับสภาพจากนักเรียนสามัญ ให้มีลักษณะท่าทางเป็นทหาร เมื่อครบ 1 เดือนแล้ว จะส่งนักเรียนพรรค-เหล่าทหารแพทย์ ส่งตัวไปศึกษาที่โรงเรียนจำพยาบาล

ณ โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า บุคคโล กรุงเทพมหานคร ส่วนเหล่าทหารพลาริการ เหล่าทหารช่างยุทธโยธา เหล่าทหารสัญญาณ และพรรคนาวิกโยธิน จะส่งไปตามโรงเรียน ตามพรรคเหล่าเมื่อขึ้นชั้นปีที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เหลือยังคงศึกษาต่อที่โรงเรียนชุมพลทหารเรือจนจบการศึกษา

ตราสัญลักษณ์

ความหมายตราสัญลักษณ์

เป็นรูปสมอไขว้สอดวงจักร เบื้องล่างมีแถบปลายแฉกสะบัดขึ้นทั้งสองข้าง กลางแถบมีคำว่า "โรงเรียนชุมพลทหารเรือ"

(ไม่จำกัดสีและขนาด)

ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอน 195 หน้า 43 ลง 28 ธันวาคม 2527

ปรัชญา วิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์

ปรัชญาโรงเรียนชุมชนพลทหารเรือ

"สร้างจิตวิญญาณความเป็นทหารอาชีพแก่นักเรียนจำ"

ความหมาย

จิตวิญญาณ หมายถึง ความรู้แจ้ง ความรู้สึกนึกคิดในจิตใจ
นำไปสู่การปฏิบัติในสิ่งที่ตั้งามทหารอาชีพ หมายถึง ทหารที่มี
คุณลักษณะ ๔ ประการ คือ

๑. มีความสำนึกในความเป็นทหาร
๒. หมั่นฝึกฝนตนเองให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ
๓. มีความซื่อสัตย์สุจริต
๔. มีความกล้าหาญในสิ่งที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์ของโรงเรียนชุมชนพลทหารเรือ

**"เพื่อผลิตนายทหารประทวนชั้นจำ ให้มีความรู้พื้นฐานตาม
สาขาวิชาชีพ และมีจิตสำนึกความเป็นทหารอาชีพที่มีคุณธรรม"**

วิสัยทัศน์ โรงเรียนชุมชนพลทหารเรือ

**"โรงเรียนชุมชนพลทหารเรือจะเป็นสถาบันที่ผลิตนายทหาร
ประทวนชั้นจำ ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาชีพทหารเรือ"**

นโยบายผู้บังคับการ

นโยบาย

ผู้บังคับการโรงเรียนชุมพลทหารเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

เป้าหมายสำคัญ

คือ

นักเรียนจำมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพทหารเรือ เครื่องครัดในระเบียบวินัย และเป็นทหารเรือที่ดี

“ทหารเรือที่ดี”

หมายถึง

เป็นผู้ที่ประพฤติตัวได้สมฐานะ ปฏิบัติงานได้สมหน้าที่ มีความกตัญญูต่อกองทัพเรือ
เชื่อมั่นในอุดมการณ์ตามค่านิยมกองทัพเรือและขนบธรรมเนียมประเพณีทหารเรือ

กล่าวนำ

ผ.ท. ได้กำหนดนโยบายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ และ จก.ยศ.ท. ได้มีนโยบายเฉพาะที่สำคัญ และเกี่ยวข้องกับ รร.ชุมพลทหารเรือ ยศ.ท. กล่าวคือ ให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษา และการจัดการความรู้ รวมทั้งได้กล่าวชื่นชมการจัดการศึกษาของ รร.ชุมพลฯ ที่มีแนวทางการจัดการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษาสามารถเป็นสถาบันต้นแบบในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ กับได้เน้นย้ำภาคปฏิบัติที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง รวมทั้งให้พิจารณาเพิ่มเติมว่านักเรียนจำ ควรมีคุณลักษณะสำคัญที่พึงประสงค์อะไรอีกบ้าง

นโยบายทั่วไป

๑. การดำเนินการตามนโยบาย หรือการสั่งการของ ท.ร. และ ยศ.ท. รวมทั้งการดำเนินการที่ส่งผล หรือตอบสนองต่อนโยบายของ ผ.ท.ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ และนโยบายของ จก.ยศ.ท. ให้ถือเป็นเรื่องสำคัญ และเร่งด่วน

๒. การปฏิบัติงานในหน้าที่และที่ได้รับมอบหมายตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี ให้ถือปฏิบัติ ตามนโยบายหรือแนวทางที่มีธรรมเนียมปฏิบัติอยู่แล้วต่อไปโดยเคร่งครัด

๓. ในการปฏิบัติงานให้ความสำคัญกับความรวดเร็ว เชิงรุก และถูกต้อง
กรณีตัวอย่างในการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็ว และเชิงรุก เช่น เมื่อมีข่าวจากหน่วยต่าง ๆ ถึง ยศ.ท. และแจ้ง รร.ชุมพลฯ เป็นหน่วยรับทราบ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง และต้องดำเนินการ ให้ผู้ที่รับผิดชอบประสานงานหรือเตรียมการได้ทันทีโดยไม่ต้องรอเรื่องหรือสั่งการจาก ยศ.ท. ก่อน แล้วจึงจะดำเนินการ

นโยบายด้านการปกครอง การฝึกศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา

๑. ในการปกครองและดูแลนักเรียนจำ ให้มีและใช้ความเป็นครู มีเมตตาธรรมที่ถูกต้อง และให้ความสำคัญกับการปลูกฝังนักเรียนจำให้เป็นผู้ที่เคร่งครัดในระเบียบวินัย มีระบบเกียรติศักดิ์ มีทัศนคติที่ดีและภาคภูมิใจในความเป็นทหารเรือ มีความภาคภูมิใจในสถาบันและเป็นที่เป็นน้อม มีอุดมการณ์ตามค่านิยมกองทัพเรือ และขนบธรรมเนียมประเพณีทหารเรือ มีแบบอย่างและแรงบันดาลใจในการเป็นทหารเรือที่ดี โดยให้ถือปฏิบัติ และประยุกต์ใช้ตามแนวทางการผลิตนักเรียนจำ แผนพัฒนานักเรียนจำ และมาตรฐานวิชาชีพนักเรียนจำ

๒. การปลูกฝังทัศนคติ การเสริมสร้างความตระหนักรู้ อุดมการณ์และจิตวิญญาณความเป็นทหารเรือ การมีแบบอย่างและแรงบันดาลใจในการเป็นทหารเรือที่ดี ให้พิจารณาเชิญผู้ที่เหมาะสม สามารถเป็นแบบอย่าง และแรงบันดาลใจในการเป็นทหารเรือที่ดีมาบรรยายให้นักเรียนจำรับฟัง เช่น น.อ.สมเกียรติ ผลประยูร และบุคคลอื่นที่มีความเหมาะสมและสามารถ เป็นต้น

๓. ในการขับเคลื่อนตามแนวทางการผลิตนักเรียนจำ แผนพัฒนานักเรียนจำ และมาตรฐานวิชาชีพนักเรียนจำไปสู่ภาคการปฏิบัตินั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจที่สอดคล้องตรงกัน มีมาตรฐานการปฏิบัติที่ใกล้เคียงกัน และเพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการปฏิบัติ ให้กองนักเรียน รร.ชุมพลฯ จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการภายใน รร.ชุมพลฯ กับให้รวบรวมข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง พัฒนา และยกระดับคุณภาพการผลิตนักเรียนจำให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

๔. ในการจัดการศึกษาและการฝึกนักเรียนจำ ให้มีความรู้และความสามารถในวิชาชีพทหารเรือ ให้ความสำคัญกับการทำให้นักเรียนจำ “เรียนให้รู้ คิดให้เป็น ทำให้ได้” โดยให้ดำเนินการจัดการศึกษา การฝึก และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามแนวทางที่กำหนดไว้ตามหลักสูตรนักเรียนจำ รร.ชุมพลฯ พ.ศ.๒๕๕๕ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ๔ ปี แผนปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษา แนวทางการฝึกและการประเมินผลการฝึกภาคของนักเรียนจำ รวมทั้งมาตรฐานวิชาชีพนักเรียนจำ ให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง

๕. ให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้ดำเนินการตามแนวทางที่มีอยู่อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง รวมทั้งให้จัดเวลาหลังการเคารพธงชาติเวลา ๐๘๐๐ ประมาณ ๕ - ๑๐ นาที เพื่อให้นักเรียนจำท่องศัพท์ และประโยคภาษาอังกฤษ

๖. ให้บรรจุเพิ่มบทเพลงพระนิพนธ์ "ดาบของชาติ" และเพลงพระราชนิพนธ์ "มาร์ชราชนาวิกโยธิน" ไว้ในการฝึกภาคสาธารณะศึกษาของนักเรียนจำใหม่ด้วย

นโยบายด้านการบริหาร และการจัดการความรู้

๑. การดำเนินการในเรื่องสายงานหนังสือและการมอบอำนาจ ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งการมอบอำนาจ

๒. การจัดการความรู้ ให้ความสำคัญกับการจัดทำองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ ด้านการจัดการเรียนการสอนภาควิชาการ (K1) ให้จัดทำองค์ความรู้ “การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพของ รร.ชุมพลฯ” โดยให้นำข้อมูลที่มีอยู่ เช่น แนวทางการผลิตนักเรียนจำ หลักระบวนนักเรียนจำ รร.ชุมพลฯ พ.ศ.๒๕๕๕ คู่มือการประเมินการเรียนการสอนและการฝึกภาค แผนพัฒนานักเรียนจำ ๔ ชั้นตอน มาตรฐานวิชาชีพนักเรียนจำ พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นต้น มาเรียบเรียงให้เป็นองค์ความรู้ในภาพรวม

๒.๒ ด้านการฝึกวิชาชีพทหารเรือ (K2) ให้จัดทำองค์ความรู้ “การสวนสนามทางเรือด้วยเรือเล็ก และเรือกระเชียง” โดยผนวกรวมการฝึกต่าง ๆ เช่น การเรือ การปืน และอื่น ๆ ที่ทำการฝึกอยู่ใน รร.ชุมพลฯ เข้าไว้ด้วย โดยมีภาพรวมในลักษณะเดียวกับการจัดให้มีขึ้นในวันที่ จก.ยศ.ทร.และคณะ เดินทางมาตรวจเยี่ยม รร.ชุมพลฯ เมื่อ ๑๗ ต.ค.๕๖

๒.๓ ด้านการปกครอง การปลูกฝังภาวะผู้นำ และความเป็นทหาร (K3) ให้จัดทำองค์ความรู้ “แนวทางและเกณฑ์คุณภาพในการปกครอง การปลูกฝังให้นักเรียนจำมีความเป็นทหาร และมีคุณลักษณะสำคัญที่พึงประสงค์” โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เช่น แผนพัฒนานักเรียนจำ ๔ ชั้นตอน มาตรฐานวิชาชีพนักเรียนจำ พ.ศ.๒๕๕๖ และข้อมูลจากการนำแผนพัฒนานักเรียนจำ ๔ ชั้นตอน ไปปฏิบัติและสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น มาเรียบเรียงให้เป็นองค์ความรู้ในภาพรวม

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการ (K4) ให้จัดทำองค์ความรู้ “เอกสารคู่มือการปฏิบัติราชการของนายทหารในระดับหัวหน้าแผนก” กับให้ระดับแผนกจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี (งานในความรับผิดชอบแต่ละแผนก) เสนอตามลำดับชั้น กับให้นายทหารยุทธการ รร.ชุมพลฯ รวบรวมและจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีในภาพรวมของ รร.ชุมพลฯ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนงานล่วงหน้า และบริหารจัดการงานในความรับผิดชอบเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งช่วยให้ผู้ที่มารับหน้าที่ใหม่สามารถทราบและเรียนรู้งานในความรับผิดชอบของตนเองได้เร็วขึ้น

นโยบายด้านอื่นๆ

๑. ให้ดำเนินการสำรวจ ตรวจสอบ และจัดทำรายละเอียดการประมาณการความต้องการเกี่ยวกับการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งในส่วนของนักเรียนจำ กำลังพล และครอบครัว ให้มีความพร้อมในการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ เงินงบประมาณจาก ทร. เงินอุดหนุนการศึกษาจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เงินรายรับสถานศึกษาจาก ยศ.ทร. เงินงบประมาณจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เงินสวัสดิการภายในของ รร.ชุมพลฯ และจากหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

๒. การเสริมสร้างให้นักเรียนจำ กำลังพล และครอบครัว มีความตระหนักรู้ร่วมกันว่า รร.ชุมพลฯ ได้ให้หลายสิ่งหลายอย่างแก่เรา ให้งานและอาชีพ ให้ความเป็นอยู่ที่ดี มีรายได้เพิ่ม ทุกคนได้ประโยชน์จากที่นี่มากมาย หลายคนเกิดหรือเริ่มต้นการเป็นข้าราชการทหารที่นี่ ดังนั้น การดำเนินการต่าง ๆ ที่นอกจากการพึ่งพาเงินงบประมาณจาก ทร. การใช้เงินสวัสดิการภายในของ รร.ชุมพลฯ หรือการที่พวกเราต้องเสียสละบ้างบางส่วนแล้ว การที่ต้องได้เงินงบประมาณจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจากแหล่งอื่นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความรอบคอบ และการมีส่วนร่วม จึงจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากบุคลากรใน รร.ชุมพลฯ ทุกส่วนทุกคนอย่างจริงจังและจริงใจ

น.อ.กำจร เจริญเกียรติ

ผ.บ.รร.ชุมพลทหารเรือ ยศ.ทร.

๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖